

நூன்சுர்

கார்த்திகை

மெர் 2006

ஸ்ரீ
முருகா

வெளியீடு

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சௌகரை பண்பாட்டுப் பேரவை

— குறள்வழி —

வானுபர் தோற்றும் எவன்செய்யும் தன்னெஞ்சம்
தானால் குற்றும் யான்.

பொருள்: குற்றமேன்று அறிந்தும் அக்குற்றத்தை
ஒருவன் மனமறியச் செய்வானானால்
வானம் போல உயர்ந்த தவவேடம்
அவனுக்கு என்ன பயனைச் செய்யும்?

(272)

நாந்தநானா உண்மை முழுகும் வெண்பா

கன்னலோடு செந்தெல் கதலி கழுப்பலா
மன்னு மிலங்கைவாழ் மாந்தர்காள் - இன்னுஞ்
சிவதொண்டன் தொண்டிலுளாஞ் செல்லா திருந்தால்
அவனையோம்பு வாரா ரறை

செல்வர்க் கழுகு செழுங்கிளை தாங்கலென
நல்லெளாலை முன்னர்ஸ் நவின்றனளாற் - செல்வச்
சிவனடியீரி தொண்டதனைச் செய்யத் தவறீர்
கவனாஞ் செலுத்துவீரி காப்பு

ஞானச்சுடர்

வெளியீடு:

கந்திமியன் டைச்சிரு கெல கையபண்பூலட்டு பேருகலு

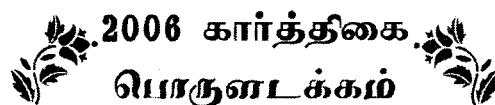

நாள்சூடு

வெள்பீடு - 2

சுடா - 107

2006 கார்த்திகை பயநுண்டக்கம்

எது அழகு	இரா செல்வவடிவேல்	1 - 4
அருணகிரி சுவாமிகள்.....	S.S. றஜீந்திரன்	5 - 8
சந்திதியாம் சந்திதி	வ. சிவநேசன்	9 -10
தீபத்திருநாள்	ச. சரவணமுத்து	11 - 15
இன்றைய இளைய தலை.....	முருகவே பரமநாதன்	16 - 20
தெய்வீக விருட்சம்....	ப. அருந்தவம்	21 - 23
எம்பிரான் தோழர் சுந்தர.....	வி. சுபரம்யா	24 - 26
உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்.....	கு. நவரத்தினராஜா	27 - 28
மரண பயம்	க. கனகராசா	29 - 30
தவமுனிவனின் தமிழ்மந்திரம்	சிவ. மகாலிங்கம்	31 - 35
முன்னோர் சொன்ன கதைகள்	சி. யோகேஸ்வரி	36 - 37
அவமாகிப்போகும் தவம்	நா. நல்லதம்பி	38 - 41
சந்திதியான்	ந. அரியரத்தினம்	42 - 44
ஆன்மீக ஒளிபரப்பும்.....	ஐ.கோ. சந்திரசேகரம்	45 - 47
ஆற அமர இருந்து வழிபடு	கே. எஸ். சிவஞானராஜா	48

அன்பளிப்பு:~

மலர் ஒன்று 30/= ரூபா

வருடச்சந்தா தபால்செலவுடன் 385/= ரூபா

சந்திதியான் ஆச்சிரிம சைவகலை பண்பாட்டுப் பேரவை

தொலைபேசி இலக்கம்:- 021- 2263406

பதீவு இல. Q.D./33/NEWS/2006

அச்சுப்பதிப்பு:~

சந்திதியான் ஆச்சிரிம், தொகண்கடமானாறு.

எ

நூன்சுடர்

ஜம்யசிமாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை:~

106வது சுடருக்கான வெளியீட்டுரையை யா/உடுப்பிட்டி மகளிர்கல்லூரி ஆசிரியை திருமதி புனிதவதி சண்முகலிங்கம் அவர்கள் மேற்கொண்டார்கள். நீண்டகாலமாக ஆச்சிரமத்துதனும் பேரவையுடனும் தொடர்புகொண்டுள்ள திருமதி புனிதவதி சண்முகலிங்கம் அவர்கள் ஆச்சிரமத்தினது பல்வேறுபணிகள் பற்றியும் தனது ஆரம்ப உரையில் வெளிப்படுத்தினார்கள்.

இங்கே இடம்பெறும் பணிகளில் முக்கிய பணியாகக்கருதப்படும் நூன்சுடர் வெளியீடு அனைவரது கவனத்தையும் ஈர்த்துள்ளது பற்றியும் குறிப்பிட்டு காவிரிநதிபோல இந்தச் சுடர்தொடர்ச்சியாகவும் சிறப்பாகவும் வெளிவந்து பலருக்கும் பல்வேறு பயன்பாடுகளை வழங்கிக்கொண்டிருப்பதை வெளிப்படுத்தினார்கள்.

அறம்பற்றிய கருத்தில் கல்வி தொடர்பான கருத்துக்கள் என பலவகையான விடயங்களையும் உள்ளடக்கி ஆண்மிகத்தை வளர்த்துவரும் நூன்சுடர் தனித்துவமான சிறப்புடையது எனவும் அடியார்களுக்கு எடுத்துக்காட்டினார்கள்.

மதிப்பீட்டுரை:~

யாழ்மாநகர் சபையில் சித்தமருத்துவராகக் கடமையாற்றும் தீர்க் கேரேசன் அவர்கள் சுடருக்கு மதிப்புரை வழங்கினார்கள். வெளிக்கிழமையில் சஷ்டித் திதியில் இவ்வாறான ஒரு நிகழ்வு நடப்பது புனிதமான விடயம் என்பதைக் குறிப்பிட்டார்கள். கந்தபுராணத்தில் முருகப்பெருமான் சூரணுடைய ஆணவத்தையும் அகங்காரத்தையும் அழித்தாலும்கூட சூரபத்மனுக்கு அருள்செய்துள்ள தன்மையை நாம் விளங்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்பதையும் அடியார்களுக்கு எடுத்துக்காட்டினார்கள்.

அன்னப்பணியிடுன் நூன்ப்பணியையும் ஆச்சிரமம் மேற்கொண்டுவருவதைக் குறிப்பிட்ட சித்தவைத்தியர் கேரேசன் அவர்கள் நூன்சுடர் மலரின் தனித்துவத்தை பலகோணங்களில் வெளிப்படுத்தினார்கள். நூன்சுடர் சஞ்சிகை தவறாதும், தடங்காதும் குறித்த தவணையில் வெளிவந்துகொண்டிருக்கிறது. சுடர் வெளிவரத்தொடங்கிய காலத்திலிருந்து இன்றுவரை மாதாமாதம் தொடர்ந்து வெளியிடப்படுவதால் அதன் எண்ணிக்கையும் வெளியிடத்தொடங்கிய மாதத்தின் கணக்கும் சரியாகவே உள்ளது. அத்துடன் மலர் வெளியீடு தொடர்பாகவும் இங்கே இடம்பெறும் ஏனைய விடயங்கள் தொடர்பாகவும் சிறந்த ஆவணமாகவும் இது பேணப்படுகிறது. அதுமட்டுமல்ல இங்கே இடம்பெறும் விடயங்களை இங்கே வரமுடியாதவர்களும் அறிந்து கொள்வதற்கான ஆதாரமாக சுடர் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறது என தனது கருத்துக்களை சபையினருக்கு வெளிப்படுத்தினார்கள்.

இறுதியாக சுடரில் இடம்பெற்ற கட்டுரைகளின் சிறப்புக்களை சுருக்கமாக மதிப்பீடு செய்து தனது மதிப்புரையை நிறைவு செய்தார்கள்.

கடார் தரும் தகவல்

இராசம்மா அம்மையார்

ஸ்ரீ செல்வச்சந்திதி ஆலயத்தில் சங்கமிக்கின்ற அருளாளர் கூட்டத்தில் ஆண்களைப்போல பெண்களும் செயற்பட்டுள்ளனர். இவர்களில் இராசம்மா அம்மையாரும் முக்கியமான ஒருவராவார்.

மயில்வாகனம் சுவாமிகள் ஆனந்தாச்சிரமத்தை ஆரம்பித்து அன்னதானப்பணியை சிறப்பாக மேற்கொண்ட வேளையில் அவருக்கு உதவியாக இருந்து செயற்பட்டவர்தான் இராசம்மா அம்மையாராவார். இவர் மயில்வாகனம் சுவாமிகளின் உறவினராவார். சுவாமிகளின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரிமுறையில் உள்ளவராக இருந்தமையால் மயில்வாகனம் சுவாமிகளுடன் உரிமையுடன் உடன் இருந்து சிறப்பாகச் செயற்பட்டுள்ளார்கள். ஆனந்தாச்சிரமத்தில் சுவையாகவும் சுத்தமாகவும் உணவுகள் தயாரிக்கப்பட்டு அடியார்களுக்கு பக்குவுமாகப் பரிமாறப்படுவதற்கு இராசம்மா அம்மையாரின் பங்களிப்பு மிகவும் உறுதுணையாக இருந்துள்ளது.

இராசம்மா அம்மையார் அன்னதானச் செயற்பாட்டிற்கு மட்டுமன்றி ஆனந்தாச்சிரமத்தின் ஆத்மீகப்பணிகளிலும் பங்குகொண்டு அந்தத்துறையிலும் பங்காற்றியுள்ளார்கள். சந்திதியில் கூடுகின்ற அடியார்களுக்கு அன்னதானத்தை சிறப்பாகவழங்கி அவர்களின் பசிப்பினியைப் போக்குவதுடன் அவர்களது ஆத்மீகப் பணிகளுக்கும் உதவவேண்டும் என்பதை இராசம்மா அம்மையாரும் நன்கு தெரிந்து வைத்திருந்தார். இதனால் இவரது செயற்பாடு ஆனந்தாச்சிரமத்திற்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக அமைந்திருந்தது.

இராசம்மா அம்மையார் ஆனந்தாச்சிரமத்தில் இணைந்து செயற்பட ஆரம்பித்த பின்பு மயில்வாகனம் சுவாமிகள் மிகவும் ஆறுதலும் நிம்மதியும் அடைந்துள்ளதை எம்மால் அறியமுடிகிறது. இராசம்மா அம்மையார் தனது கடமைகளில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்ததுடன் மிகவும் அமைதியான சுபாவமுள்ளவராகவும் விளங்கியுள்ளார்.

தனது கணவனை இழந்த நிலையில் தனது வாழ்க்கையை பயனுள்ளமுறையில் வழிப்படுத்துவதற்காக ஆனந்தாச்சிரமத்துடன் இணைந்து செயற்பட்ட இராசம்மா அம்மையார் தனது இறுதிக்காலம்வரை இங்கேயே வாழ்ந்து இறைபதம் அடைந்தார்கள். இவரது செயற்பாடு பலருக்கும் முன்மாதிரியாக இருந்ததை இன்றும் பலர் நினைவு கூறுகின்றனர்.

கந்தக்கை குறைக்கை சந்திதியாக்கை லேப்ர்

வந்தக்கைசெய்திறுவீர் உழூல் வழியதுவே

சரவணத் தடாகத்தில் முழகியெழுந்தான் - எழுந்து

சார்ந்தறு சிறுவராகி ஆடல் புரிந்தான்

அரவணனத்த கார்த்திகை யார் பாலைச் சுவைத்தான் - அன்பின்

அன்னையுமை யணைக்க வாறுமுகமாய் மலர்ந்தான்

பிரணவப் பொருள் தெரியா அயனைக் குட்டினான் - அதை

பிதாகேட்க தோளிருந்து காதிலோதினான்

வரம் வேண்டும் தமிழருக்காய்ச் சந்திதி யமர்ந்தான் - அவனின்

வற்றாத கருணை நாடிப் பற்றாக வாழ்வீர்.

ஒருநிமிஷம் மனமுருகி யவனை நினைந்தே - சென்று

உம்பர் போல உள்ளாம் வைத்து உருகி ஏத்தாமல்

பெரிதுமனம் பேதலித்தால் திரும்பிப் பார்ப்பானே - அந்த

பெரியவனை எண்ணிலிட்டால் வந்து பார்ப்பானே

திருமுருகா சிவசன்முகா திருவேல வாவென்றும்

திருச் செல்வச் சந்திதியாய் தேவ தேவா, என்றும்

ஒருமுறையோ பலமுறையோ உவந்து ஏத்துவீர் - அந்த

உத்தமனே உம்மையென்றும் உணர்ந்து பார்ப்பானே

நடந்தாலும், இருந்தாலும் எழுந்தாலுமே - அன்றி

நாஞுமெந்த வேலையிலும் நமது கடம்பனை

புடம் போட்டபொன்னாக உள்ளக் கோயிலில் - நிறுத்தி

போற்றிடனோ புகுந்தருள்வான் புரிந்து பார்மினே.

சோதனைக் காலமிது அடியார்களே - எங்கள்

சூடர் நெடுவேல் கமலபாதம் துதிப்பீர்களே

வேதனைகள் படிப்படியே தீர்த்து விடுவான் - மேலும்

வேண்டுவன யாவையுமே தந்தருள்வானே.

உலகமெல்லாம் சந்திதியான் கந்தனை நோக்கும் - அந்த

உத்தமனோ அன்பரன்பில் கட்டுண்டு நிற்கும் அவன்

கலகமெல்லாம் தீக்குமந்தக் கந்தநாதனை நாழும்

காலடியில் பணிந்திடுவோம் சஞ்சலம் தீப்போம்.

முதுபெரும்புலவர்

கலாழுஷணம், ஆசிரியர்

வை.க.சிற்றம்பலவனார்.

எது அழகு?

திரு இரா செல்வவாடி வேல் அவர்கள்

எது அழகு? இவ்வினாவிற்குப் பலரும் பலவழிகளில் விடை காண்பார். ஒவ்வொருவரும் தமது சிந்தனையின் கோணத்தில் அழகைக் காண்பார்கள்.

இன்றைய இளம் சமூகம் உடல் வாகை அழகு என இரசித்துத் தேனில் விழும் பூச்சியாக மயங்கி இறுதியில் மூழ்கி மாள்கிறார்கள். அங்கலட்சணம் என்பது சிறப்புத் தோற்றுமே. அதை மட்டும் கண்டு மயக்கமடையக் கூடாது. இரா மாயணத்தில் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன், இராமன் சீதையை வர்ணிப்பான். “தோள் கண்டார் தோளே கண்டார்” என்று இரா மனையும் பருத்த தனங்களுடன் பொய் யோ எனும் இடையால் என்று சீதையை யும் வர்ணிப்பான். ஆனால், அந்த அங்க அழகைவிட உயர்ந்த அழகு ஒன்று கம்பன் காவியத்தில் இழையோடியுள்ளதை இலக்கிய ஆர்வலர்கள் அறிவார்கள்.

தமிழர் கண்ட குடும்ப வாழ்வு என் பது ஆணும் பெண்ணும் கருத்தொருமித் துக் காதலராக வாழும் வாழ்க்கையாகும். கணவனும் மனைவியும் கட்டிலில் நான்கு சுவரினுள் காம இன்பத்தை மாறிமாறிப் பருகி அந்த இன்ப மயக்கத்திற் சேர்ந்து

தெய்வம் தொழானள் கொழுநன் தொழுது எழுவாள் பெய் எனப், பெய்யும் மழை - (குறள் 55)

இக்குறங்கு ஆயிரம் உரை செய்யலாம். ஆனால் “கொழுநன் தொழுது எழுவாள்” என்பது குறள் அழகு. கந்த சஷ்டி போன்ற புண்ணியநாட்களில்

சீல செலவுகள் முழுச்செலவுத்தையும் விழுங்கி விடும்.

கிடக்கிறார்களே அத்தகைய நிலை ஒருவகை அழகு! வெறும் உடற் கவர்ச்சி யினால் உடல்கள் இணையும் போது ஒருபோதும் இந்நிலை ஏற்படமாட்டாது.

குடும்பவாழ்வில் புகுந்த நிறைவான இன்பத்தினால் விளையும் குழந்தை தனியழகு! ஆன், அப்பாவாகும் போதும் பெண், அம்மாவாகும் போதும் ஏற்படும் அழகிற்கு ஈடுஇணையுண்டா? பெண் கருவற்ற நிலையில் தள்ளாடி நடப்பது ஒரு அழகு! மனைவி குழந்தையைப் பெற நெடுத்த செய்தி கேட்டுத் தாயையும் சேயையும் காண்பதற்கு ஒழிவந்து இருவரையும் காணும் பொழுது உங்கள் வித்தைக்கு என் அன்புப்பரிசு என்று மௌனத்தினால், புன்சிரிப்புடன் கணவனுக்குக் குழந்தையைக் காட்டும்போது பெண் ணிடத்தில் ஏற்படும் அழகு! இதனைச் சொல்வதற்கு வர்த்ததை எது?

கணவனும் மனைவியும் சேர்ந்து ஆலயம் சென்று இறைவனை வழிபட்டு வருதல் ஒரு அழகு! இந்தக் காட்சியை மனக்கண்ணாற் காண்பது ஒருஅழகு! குடும்பத்துடன் சென்று வழிபடுதல் ஒரு அழகு! இந்த அழகை வளர்ந்து பின் வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

ஆலயத்தில் தங்கியிருந்து கடும்விரதம் நோற்பவர்கள் பல்ள விரதம் முடிந்த பின்னர் உடல் மெலிவுடன் தோற்றுவார்கள். இப் பொழுது இவர்கள் முன்னரைவிட அழகு

தன் திகழ்வதைக் காணலாம். இது பக்தியினால் வரும் தனி அழகு.

ஆசிரியன் அழகாகவிருப்பது தன்னுடைய மாணவனின் உயர்வைக் காணும்பொழுது தான்! பரிட்சைப் பெறு பேறு வந்ததும் சித்தியடைந்த மாணவர்கள் தம் ஆசிரியரை நோக்கி ஓடி வந்து மகிழ்வைத் தெரிவிக்கும்போது ஆசிரியர் அடையும் ஆனந்தம் ஒரு அழகு! சில ஆசிரியர்களுக்கு மாணவனின் வெற்றியை விட அவன் கொண்டு வரும் “சொக்லேட்” மேலே ஒரு அழகு! ஆசிரியன் ஒரு ஏணிப்படி. அதில் மாணவர்கள் ஏறி மேலே செல்ல, ஏணிமட்டும் நிலத் திலேயே இருக்கும். இதுதான் ஆசிரியனுக்கு அழகு. இந்தநிலை மாறியதன் காரணமாகவே நாட்டுக்கு இன்று அவலநிலை.

விளையாட்டு வீரர்கள் வெற்றி பெறும்போது மகிழ்கிறார்கள். ஆனால், வெற்றிவாய்ப்பு இருந்தும் எதிரணிக்கு அதனை விட்டுக்கொடுத்து அவன் அடையும் மகிழ்விருக்கிறதே அது ஒரு தனி அழகு. வெற்றியை எதிரிக்குக் கொடுக்கும் மனோநிலை என்பது எத்தகையது என்று சிந்தித்துப்பாருங்கள். இன்று, தோல்வி ஏற்பட்டதும் அடிதடி, வன்முறை என்று இறங்கும் இரசிகப் பெருமக்கள், வீரர்கள் இதனை உணரவேண்டும்.

மனிதனாகப் பிறந்த ஒவ்வொரு வருக்கும் ஒரு குறிக்கோள் - இலட்சியம் இருப்பது அவசியம். அந்த இலட்சியத் திற்காக வாழவேண்டும். இலட்சியத்தில் வெற்றியடைய முயற்சி செய்யவேண்டும். எந்தச் சூழ்நிலையிலும் குறிக்கோளை மற்றதலாகாது. குறிக்கோண்டன் வாழ்ந்த வர்களை “அடியவர்கள்” என்று பெரிய

புராணம் விளிக்கிறது. ஓர் அடியவரின் இலட்சியம் இறைவனுக்குச் சந்தனக் கட்டடையை அரைத்துக் கொடுப்பது என்பதாகும். ஒருநாள் சந்தனக்கட்டடை கிடைக்கவில்லை. விட்டாரா? தனது முழங்கையை அரைக்கத்தொடங்கி விட்டார். இவரல்லவா இலட்சியவாதி. கையைச் சந்தனமாக்கமுயன்றது பக்தி வைராக்கிய அழகாகும்.

தர்மம் செய்வதனால் செல் வத்தை இழத்தலும் ஒரு அழகுதான். கேட்பவர்களுக்கு வாரிவழங்கும் வள்ளல் கள் தம் செல்வம் தேய்வதுபற்றி எப்போதும் சிந்திப்பது கிடையாது. ‘சீதக் காதி’ என்று ஒரு முகமதையப் பெருமகனார் வாழ்ந்துவந்தார். ஏழைகளின் இரட்சகராகத் திகழ்ந்தார். ஒருநாள் விதிப்படி இறையெய்தினார். உறவினர் உடலை அடக்கம் செய்வதற்கு எடுத்துச் சென்று விட்டார்கள். அந்த நேரம் பார்த்து ஏழையொருவன் உதவி நாடி அவர் வீட்டிற்கு வந்தான். மரணச் செய்தி அறிந்தான். அந்த வள்ளலின் உயிரற்ற உடலைக் காண்பதற்கு வேதனையுடன் ஓடினான். ஆனால், உடலை அடக்கம் செய்து விட்டார்கள். உடலைக் கூட அவனால் பார்க்க முடியவில்லை. ஏழை, அருகில் நின்று கண்ணோவிட்டு அழுதான். ஐயா! உன்னிடமிருந்து பொருள் பெறுவதற்கு வந்தேன் நீயோ, இவ்வுலகை விட்டு விண்ணுக்குப் பயணமாகினாய்! கேட்டதும் கொடுக்கும் வள்ளல் பெருமகனே! இனி எனக்கு உதவுவார் யாருள்ள என்று கதறினான். அவளவுதான் உடல் புதைக்கப்பட்ட இடத்திலிருந்து மன்குவியலைத் தள்ளியபடி வலக்கை மேலே வந்தது. என்னே ஆசிரியம்

ஐவகாருண்யமே மோட்சவிட்டின் திறவுகோல்.

விரலில் தங்க மோதிரம் இருந்தது. இந்தப் பெரியவர் செத்தும் கொடுத்த சீதக்காதி என்று போற்றப்பட்டார். கதை நடந்ததா? எனும் ஆராய்ச்சிவேண்டாம். இந்தக்கதை ஒரு அழகல்லவா?

தார்மம் தலைகாக்கும், தக்க சமயத்தில் உயிர் காக்கும் என்று சொல் வார்கள். ஆண்டவனுக்குச் செய்யும் தொண்டு மக்கள் தொண்டுதான். ஏழைக் குக் கல்வியூட்டுவதும், உணவு கொடுப் பதும் சிறப்பான தொண்டாகும். இதன் காரணமாகவே அன்னமிடுதல் “மாகேஸ் வரபூசை” என்று சிறப்பிக்கப்படுகிறது. தார்மம் செய்து செல்வம் இழந்த நிலையிலும் வயலில் விதைத்த விதை நெல்லை அரிசியாக்கிச் சோறுசமைத்து. தோட்டத்துக் கீரையை விதம் விதமான உணவாக்கி, அடியாரின் பசிநீக்கய “இளையான் குடிமாற நாயனார் தம்புதி கள்” வரலாறு புராணஅழகாகும்.

நாட்டில் ஏற்பட்டு விட்ட அசா

சரந் தனில் இளைந்த தோகை; சுகிர்த
விரதந் தனில் இளைந்த மேனி; நித்தம்
கொடுத் திளைத்த தாதா; கொடுஞ் சமரிப்பட்ட
வடுத் தொளைத்த கல் ஆதியாம் -

இப்பாடலே இக்கட்டுரையின் கருப்பொருளாகும்.

நாயகனோடு கூடிமகிழ்ந்து களைத்திருக்கும் நாயகியும், விரதங்களை மேற்கொண்டு வாடியபக்தரின் மேனியும், தார்மம் செய்து செல்வமிழுக்கும் கொடையாளியும், நேரமைப் போரில் ஈடுபட்டு பெற்ற வீரவடுவும், நாட்டிற்காக நாட்டுப் பற்றுடன் போரில் ஈடுபட்டு வீழ்ந்த வீரனின் ‘நடுகல்லும்’ சான்றோர் போற்றும் அழகான பொருள் களாகும் என்பது ஒளவையின் பதிலாகும்.

அழகு என்பது உடலால் உருவாவதில்லை. அவரவர் உள்ளத்தினால் விளைவதாகும். நெஞ்சத்தில் உருவாக்கப்படும் நல்ல எண்ணங்களே பேரழகைத்தரும். அவ்வழகினைப் பெறுவதற்கு நல்ல நூல்களைத் தெரிந்தெடுத்து அவற்றைக் கற்கவேண்டும்.

குஞ்சி யழகும் கொடுந்தானைக் கோட்டமுகும்

மஞ்சள் அழகும் அழகல்ல - நெஞ்சத்து

நூன்தனின் குற்றங்கள் நாவிலிருந்தே பிறக்கின்றது.

நல்லம்யாம் என்னும் நடுவு நிலைமையால்
கல்வி அழகே அழகு. - நாலடியார் -

எது அழகு? என்பது தெரிந்துவிட்டதா? எதனைக் கற்பது என்று கேள்வி
பிறந்து விட்டதா?

‘கண்டது கற்றுப் பண்டிதனாவாயாக’!

அஷ்டமத்துச்சனிக்குரியவர்.....

முத்த மகனாகப்பிறந்தவன் படியாத தடிமாடாகப் பரமகாலிகளோடு தொடர்பு
கொண்டு சீட்டு விளையாடிக்கொண்டு தன் மனைவியைப் பார்த்து “என்டி, அந்தக்
கிழவன் வேலைக்குப் போனானா?” என்று அப்பாவைக் குறிப்பிட்டுக் கேட்பானாகில்
அவனும் ஒரு மகனா? இந்தப் படியாத முத்தமகன்தான் ஒருவனுக்கு அஷ்டமத்துச்சனி.

ஸ்ரீராமருக்கு வாலியாலும், இராவணனாலும் பெருந்தீங்கு விளையவில்லை.
வீட்டிலேயே இருந்த கூனியினாலே வினை வந்தது. ஆதலால் அடுத்த வீட்டில்
பகை இருக்குமானால் அதுவே அவனுக்கு அஷ்டமத்துச் சனியாகும்.

ஒருவனுடைய மனைவி கணவனுடைய வரவறிந்து செலவழிக்கவேண்டும்.
கணவனுடைய வரவுக்குமேல் செலவு செய்து அவனைக் கடனுக்கு உள்ளாக்
குகிறவள் அந்தக் குடும்பத்துக்கு அஷ்டமத்துச் சனியாவாள்.

எனவே அஷ்டமத்துச் சனிகள் மூவராவர்.

1. இளமையிலே படிக்காத முத்தமகன்
2. அடுத்தவீட்டுப் பகைவன்
3. வரவுக்கு மேல் செலவழிக்கும் மனைவி
இக்கருத்தினை ஒளவையார்,
காலையிலே பல்கலைநால் கல்லாத்தலை மகனும்
ஆலையெரி போன்ற அயலானும் - சால
மனைக்கட் டழிக்கும் மனையானும் இம்முவர்
தனக்கட்டமத்துச் சனி.

எனகிறார்.

மென்னம்

“மோனம் என்பது ஞான வரம்பு” என்ற ஞானக்கிழவியின்
திருவாக்கின்பாடி ஞானத்திற்கு எல்லையாக இருப்பது மெளனம். எல்லா
விதமான சாதனங்களும் முடிவில் மெளனத்தையே அடையச் செய்கின்றன.

இந்த மெளன நிலை எளிதில் கிடைக்கக் கூடியதன்று. பலகாலும் செய்த
சிவபூசையினாலும், ஆலய வழிபாட்டாலும் சித்தகத்தியாலுமே கிடைக்கக் கூடியது.
அதனை ஆண்டவனிடம் யாசித்துப் பெறுவது மிக எளிய வழியாகும்.

அறவழியில் வராத செலவும் தேய்ந்துவிடும்.

அருணகிரிசுவாமிகளி திருப்புகழும் கிருபானந்தவாரியார் பொருளையும்

திரு S.S. ஹீந்திரன் அவர்கள்

சிவரக்மண்கள்:~

இந்தசமயத்தின் முதன் நூலாக விளங்குபவை வேதம், ஆகமம் ஆகியவையே. பொது நூலாகிய வேதத்தின் சாரத்தையே சிறப்பு நூலாகிய ஆகமங்கள் உரைக்கின்றன. வைஷ்ணவர்களுக்குரிய ஆகமங்களை “சங்கிதைகள்” எனவும், சாக்தருக்குரிய ஆகமங்களை “தந்திரங்கள்” எனவும் கூறப்படுகின்றன. எனவே ஆகமங்கள் என்று கூறினாலே அது சிவாகமத்தையே உணர்த்தும். ஆனாலும் ஆகமங்கள் உய்யும்பொருட்டு இவை சிவபெருமானால் அருளப்பட்டன. ஆகமம் என்பதன் பொருள் ‘வந்தது’ என்பது ஆகும்.

“தொகுத்தவன் அருமறை அங்கம் ஆகமம் வகுத்தவன்”

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்.

“ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க”

“மன்னு மாமலை மகேந்திரமதனிற்
சொன்ன ஆகமம் தோற்றுவித்தருளியும்”

“மற்றவை தம்மை மகேந்திரத்திருந்து
உற்ற ஜம் முகங்களால் பணித்தருளியும்”

- மாணிக்கவாசகர் -

அதாவது மகேந்திரமலையிலிருந்து சிவபெருமானின் ஜந்து திருமுகங்களிலிருந்தும் சிவாகமங்கள் அருளிச் செய்யப்பட்டன.

சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டு.

திருமுகங்கள்

ஆகமங்கள்

1. சத்தியோசாதம்	- காமிகம், போகஜும், சிந்தியம், காரணம், அஜிதம்.
2. வாமதேவம்	- தீப்தம், குஷமம், சகஸ்ரம், அம்சமான், சுப்பிரபேதம்.
3. அகோரம்	- விஜயம், நிச்வாசம், சவாயம்புவம், அநிலம், வீரம்.
4. தற்புருஷம்	- ரெளரவம், மகுடம், விமலம், சந்திரஞானம், முகபிம்பம்.
5. ஈசானம்	- புரோக்கீதம், லளிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோக்தம், பரமேஸ்வரம், கிரணம், வாதுளம்.

ஆகமம் என்பது

ஆ - பாசம்

க - பக

ம - மலநாசம் எனவும்

வெற்றி எண்ண்ததைப் பொறுத்தே இருக்கிறது.

ஆ - சிவஞானம்

க - மோட்டைம்

ம - மலநாசம்

மலத்தைக் கெடுத்து சிவஞானத்தைக் கொடுத்து, மோட்சத்தை அருளுவது என்றும் பொருள்படும்.

ஆகமங்களை திருவாசகம், திருமந்திரம், திருத்தொண்டர்புராணம் ஆகிய திருமுறைகள் போற்றுகின்றன. சிவபெருமானை முறைப்படி வழிபட்டு அவர் திருவடிகளைச் சேர்வதற்குரிய வழிமுறைகளை ஆகமங்கள் உரைக்கின்றன. இவைகள் நாற்பாதங்கள் எனப்படும். அவை

1. சரியை

இது சமயாசாரங்கள், பூசைக் கிரமங்கள் முதலியவற்றைக் கூறும்.

2. கிரியை

இது தீட்சைகள், திருவிழாக்கள், நித்தியபூசை, நைமித்தியபூசை, காமியபூசை முதலியவற்றையும் பிரமச்சாரியம், இல்லறம், வானப்பிரஸ்தம், துறவுறம் போன்ற ஆச்சிரமத்தமங்களையும் கூறும்.

3. யோகம்

இது பிராணாயாமம், ஆன்மகத்தி முதலியவற்றைக் கூறும்.

4. ஞானம்

இது பதி, பசு, பாசம் ஆகிய முப்பொருள்களையும் விளக்கி நம்மை அருள்வழிப்படுத்தும் வகை கூறும்.

சிவனடியார்கள் சாலோகம், சாமீபம், சாருபம், சாயுச்சியம் முதலிய பேறுகளைப் பெறவும் அறும், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய புருடார்த்தங்களை அடையவும் நயனம், ஸ்பரிசம், வாசகம், பாவனை, சாஸ்திரம், யோகம், ஒளத்திரி முதலிய தீட்சைகளைப் பெறவும் ஆகமத்தில் விதிகள் உள்ளன.

மேலும் ஆகமத்தில்

1. கோவில் அமைப்பதற்கான வழிமுறைகள்.
2. கற்களின் தரம் ஆராய்தல்
3. மூர்த்திகளை பிரதிஸ்டை செய்தல்
4. சிற்பிகளின் தகுதி, அரச்சகரின் யோக்கியாம்சம்
5. அபிஷேகம், பூசை, சாந்தி ஆகியவற்றின் முறைகளும் பயன்களும்
6. விழுதி அணியும் முறை
7. ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரத்தின் மகிமை போன்றவற்றை சிறப்பாகவும் உறுதியாகவும் அறுதியிட்டு கூறுகின்றன.

இவ்வாறான சிறப்புப் பெற்ற சிவாகம நெறி நின்று தேவரீருடைய திருவடியை நினைத்து அத்துவிதமுற்று இன்புற உபதேசிச்சுமாறு.

“சிவகருவே! சூராந்தக! குக! வள்ளிமணாளா! பார்வதி பால!” என பின்வரும் பாடலில் குருவாகிய சுவாமிமலையாண்டவரை வேண்டுகிறார் அருணகிரிநாத சுவாமிகள்.

பணிவு மனிதனின் வாழ்வை உயர்த்தும்.

பாடல்

நாவேறு பாமணத்த பாதார மேநினைத்து
நாலாறு நாலுபற்று வகையான
நாலாரு மாகமத்தி னாலாய ஞானமுத்தி
நாடோறு நானுரைத்த நெறியாக

நீவேறே னாதிருக்க நான்வேறே னாதிருக்க
நேராக வாழ்வதற்கு னருள்கூர
நீடார்ச டாதரத்தின் மீதேப ராபரத்தை
நீகாணை னாஅனைச்சொ லருள்வாயே

சேவேறு மீசர்கற்ற மாஞான போதபுத்தி
சீராக வேயுரைத்த சூருநாதா
தேரார்கள் நாடுகூட்ட குரார்கள் மாளவெட்டு
தீராகு காகுறுத்தி மணவாளா

காவேரி நேர்வடக்கி லேவாவி பூமணத்த
காவார்ச வாழிவெற்பின் முருகோனே
கார்போலு மேனிபெற்ற மாகாளி வாலைசத்தி
காமாரி வாழிபெற்ற பெருமாளே.

பொருஞ்சுரை

நா ஏறு பா மணந்த பாதாரமே நினைந்து
நால் ஆறு நாலு பற்று வகையான
நாவினின்று வெளிப்படுகின்ற பாடல்களின் மணம் கமழ்கின்ற பாதத் தாமரை
களையே எண்ண (4x6 = 24ம் 4ம் ஆக 28) இருபத்தெட்டு வகையான

நால் ஆரும் ஆகமத்தின் நாலாய ஞானமுத்தி
நாள்தோறும் நான் உரைத்த நெறியாக
சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்ற நான்கு பாதங்களை உரைப்பதாகிய,
அறிவு நாலாகிய ஆகமத்தில் கூறிய நெறியில் நின்று ஞானமுத்தி பெறுவதற்கு
நாள்தோறும் அடியேன் சொல்லி அன்பு நெறியில் சென்று

ந் வேறு எனாது இருக்க நான் வேறு எனாது இருக்க
நேராக வாழ்வதற்கு உன் அருள் கூர
தேவரீ வேறு நான்வேறு எனாமல் ஒன்றுபட்டு நேர்மையான இன்பவாழ்வில்
திளைப்பதற்கு நின்திருவருள் பொருந்த.

மனிதக்கைக் கெழுப்பது ஆசை, கோபம்.

நீடு ஆர் சட் ஆதரத்தின் மீது பராபரத்தை

நீ காண் எனா அனைச்சொல் அருள்வாயே

மேன்மை பொருந்திய ஆறு ஆதாரங்களையும் கடந்து அவைகட்டு அப்பால் விளங்கும் சகல்ராப் பெருவெளியில் விளங்கும் பெரிய பொருளாகிய சிவத்தை நீ காண்பாய் என்று ஜக்கிய பத்தை அருள்வாயே.

சே ஏறும் ஈசர் சுற்ற மாஞான போதபுத்தி

சீராகவே உரைத்த குருநாதா

இடபத்தின் மீது எழுந்தருளுகின்ற சிவபெருமான் தேவீரை வலம் வந்து வணங்க சிறந்த ஞானமாகிய மெய்யுணர்வால் அறியத்தக்கதை சிறப்பாக உபதேசித்த குருபரனே!

தேரார்கள் நாடு சுட்ட குரார்கள் மாளவெட்டு

தீரா குகா குறத்தி மணவாளா

தேவர்களின் பொன்னுலகைச் சுட்டெரித்த அசுரர்களாகிய குரபதுமன் முதலியோர் இறந்து ஒழிய வெட்டித் துணித்த தைரியம் உடையவனே! குகப்பெருமானே! வள்ளிமணாளனே!.

காவேரி நேர் வடக்கிலே வாவி பூமணந்த

கா ஆர் சவாமி வெற்பின் முருகோனே

காவேரி நதிக்கு நேரான வடபுலத்தில் குளங்கள் நிறைந்ததும், மலர்களின் நறுமணம் கமழும், குளிர்ந்த சோலை குழந்து விளங்கும் சவாமிமலையில் எழுந்தருளியுள்ள முருகக் கடவுளே.

கார் போலு மேனி பெற்ற மாகாளிவாலை சத்தி

காமாரி வாமி பெற்ற பெருமாளே

நீர் கொண்ட கருமேகம் போன்ற திருமேனியை உடைய இளமையை உடைய சக்தியும், மன்மதனை எரித்த சிவனின் இடப்பாகமும் உடையவராகிய உமையம்மையார் ஈன்றுளிய பெருமையை மிக்கவரே! (தொடரும்...)

நெய்யால் நெருப்பு அவியமா?

பொருளைச் சேர்ப்பதாலும், பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொள்வதாலும், மக்களைப் பெறுவதாலும், துன்பம் நீங்குமா, இன்பத்தை அடையமுடியுமா? முடியாது ஏன்? துன்பமாகிய நெருப்புக்கு மனைவி, மக்கள், பொருள் இவைகளொல்லாம் நெய் போன்றவை. நெய்யினால் நெருப்பை அணைக்க முடியாதுநானே? போதும் என்ற மனமே இன்ப மாளிகையின் முற்றமாகும். எவ்வளவு எனிமையான வழி.

எதையும் இநுதிவரை முயன்று செய்யவேண்டும்.

சந்நிதியாம் சந்நிதி

திரு. வ. சிவநேசன் அவர்கள்

சந்நிதியாம் சந்நிதி சண்முகனின் சந்நிதி
 சஞ்சலங்கள் போக்கிவைக்கும் தெய்வீகச் சந்நிதி
 ஆற்றங்கரை ஓரத்திலே அமைந்துள்ள சந்நிதி
 அன்பர்களின் துயர்தீக்கும் அருள்நிறைந்த சந்நிதி
 ஆதிமூல வேலவனாய்க் காட்சிதரும் சந்நிதி
 அரசிலை, போன்ற வேலாய்க் காட்சிதரும் சந்நிதி
 ஆழுமுகனாகி, மயிலேறிநிற்கும் சந்நிதி
 அருள் நிறைந்த பூசையாலே எம்மைஆுனும் சந்நிதி
 வாய் கட்டிப் பூசை செய்ய ஏற்றருனும் சந்நிதி
 பேரன்பு ஒன்றுக்கே ஆளாகும் சந்நிதி
 பெரியோளின் பூசை ஏற்கும் பேரன்புச் சந்நிதி
 தலவிருட்சம் பூவரச கொண்ட எங்கள் சந்நிதி
 தத்துவம் கடந்த எங்கள் அற்புதச் சந்நிதி
 தாயவளாம் வள்ளித்தாய் விரும்பி உறை சந்நிதி
 தலவிருட்ச நீழலிலே இலிங்கநாதன் சந்நிதி
 தனிப்பெரும் மணிநாத கோபுர சந்நிதி
 ஆலமர நீழலிலே பைரவனார் சந்நிதி
 ஆலிலையில் அமுதேற்கும் தெய்வீகச் சந்நிதி
 கந்தபுராணக் கதைபடிக்கும் கந்தனவன் சந்நிதி
 கருணை உள்ளாம் படைத்தவர்கள், கையெடுக்கும் சந்நிதி
 தீர்த்த மென்னும் திருமருந்து வழங்கிநிற்கும் சந்நிதி
 திருவருள் நிறைந்த எங்கள் ஆன்மீகச் சந்நிதி
 அன்னக் கொடி உயர்த்தி நின்று ஆட்சிசெய்யும் சந்நிதி
 ஆச்சிரிமம் பேரவிளங்க அருள்வழங்கும் சந்நிதி
 அடியவர்கள் உளங்குளிர அமுதளிக்கும் சந்நிதி
 ஆன்மீகம் சிறந்தோங்க உபதேசி சந்நிதி
 வாழ்வினிலே நொந்தவரை வாழுவைக்கும் சந்நிதி
 நோயற்றோர் நலங்காக்கும் சஞ்சீவிச் சந்நிதி
 பண்ணிசை சிறப்படையப் பாடுபடும் சந்நிதி
 பக்தி நெறி சிறப்படையத் தொண்டாற்றும் சந்நிதி
 வரவேற்று உபசரித்து வாழ்வதரும் சந்நிதி
 வையமெல்லாம் உய்வடைய வழிகாட்டும் சந்நிதி

இனியதைப் பேசதல் வேண்டும்.

ஞானச்சுடர் உருவாக இருப்பிடமாம் சந்நிதி
 ஞால மெல்லாம் நலம் சேர்க்கும் அருள்ஞானச் சந்நிதி
 மோகன்சாமி அருள்யோகம் எடுத்துக்காட்டும் சந்நிதி
 மோனநிலை தந்து எமை ஞானியாக்கும் சந்நிதி
 அமுதளிக்கும் அறப்பணியில் சிறந்தோங்கும் சந்நிதி
 அநாதை ரட்சகனாய் ஆனாம் தெய்வச் சந்நிதி
 பஜனை பாடும் அடியவர்கள் இணைந்து பாடும் சந்நிதி
 பாமர ஜனங்களுக்கும் பக்தி அருளாம் சந்நிதி
 பண்டிதர்கள் பேச்சினிலே பொருளாகும் சந்நிதி
 கதிர்காமர் கடைத்தேறக் காலான சந்நிதி
 கதிர்காமப்பதிக்கு ஈடு ஆன எங்கள் சந்நிதி
 கைலாயமுத்தி பெறக்காலாகும் சந்நிதி
 வேதசிவாகமங்கள் வேலனென்னும் சந்நிதி
 வேதாந்தம், சித்தாந்தம் விளங்கவைக்கும் சந்நிதி
 வேல்வடிவில் ஓங்காரம் காட்டுகின்ற சந்நிதி
 வாசலிலே வேல்வடிவில் விளங்குகின்ற சந்நிதி
 இருமருங்கும் சேவலோடு மயில் சேர்ந்த சந்நிதி
 உற்சவ காலத்திலே அருள் வழங்கும் சந்நிதி
 உலகமொலாம் கொண்டாடும் தெய்வீகச் சந்நிதி
 செந்தமிழூத் தந்த செல்வ, முருகன்வாழும் சந்நிதி
 செந்தமிழர் சேமங்காக்கும் சேந்நலச் சந்நிதி
 எம் நிலையை நினைந்துதொழு எமக்கருஞும் சந்நிதி
 நாட்டினிலே அமைத்தோன்றத் துணைசெய்யும் சந்நிதி
 நல்லாசி கூறி எம்மை ஆசீர்வதிக்கும் சந்நிதி
 சந்நிதியாம் சந்நிதி சண்முகனின் சந்நிதி
 சஞ்சீவியான எங்கள் தெய்வீகச் சந்நிதி

சுபம்

கைகள் எதற்கு?

தானமும் தருமமும் புரிவதற்காகவே மனிதர்களுக்கு இறைவனால், கைகள் வழங்கப்பட்டு இருக்கின்றன. விலங்குகளில் யானை ஒன்றைத் தவிர மற்றவைகளுக்கு கைகள் இல்லை. யானை தனக்குக் கை இருந்தாலும்கூட தானமும் தருமமும் செய்வதில்லை. அதனால்தான் கை இருந்துமாக்கத் தருமம் செய்யாத யானையை அதிவீரராமபாண்டியன் “யானைக்கில்லை தானமும் தருமமும்” என்று பாடினார். முருகப் பெருமானுக்கு பன்னிரெண்டு கரங்கள். பன்னிரெண்டு கரங்களாலும் பக்தர்களுக்கு வாரி வாரி வழங்கும் கருணையினால் முருகனை வள்ளல் என்று வாழ்த்துகின்றோம்.

பொறுமையாய் இருத்தல் நல்ல அணிகலன்.

வ.

தீப்தி திருநாள்

செல்வி ச. சுருவண்முத்து அவர்கள்

பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங்
கருமமே கட்டளைக் கல்

என்பது திருவள்ளுவர் குறிப்பிட்டதொரு உண்மை.

பீறப்பு, குணம், அறிவு என்பவற் றால் மக்களெய்தும் பெருமைக்கும் மற் றைச் சிறுமைக்கும் உரைகல் அவரவர் செய்யும் கருமமே. வேறொன்றுமில்லை என்பது அக்குறள் தந்துகொண்டிருக்குங் கருத்து. உயர் தகுதியுள்ளவிடத்துத் தோன்றிவிட்டாரென்பதாலோ, நல்ல குணப் பண்புடையார் குழலையுடையவர் என்பதாலோ, அறிவுச்சுடர் ஒளிரும் குழலிலே தோன்றிவிட்டார் என்பதாலோ ஒருவர் பெரியவராகிவிட முடியாது. எது எப்படி இருப்பினும் அவர் செயல்தான் அவரை அவராக விளக்கம் செய்ய முடியும். இது பொய்யாமொழியாரின் தெளிவான உண்மை.

பிரம விஷ்ணுக்கள் இருவரும் உலகத் தோற்றங்களை உருவாக்கும் பணிவழி நிற்பவரென்றும், படைக்கப்பட்ட வற்றை அவ்வவற்றுக்குரிய கால பரியந்தம் காத்தருஞ்வரென்றும் தெய்வ

நிலையைச் சார்ந்தவர்கள். படைத்தற்கடவுளென்றும் காத்தற்கடவுளென்றும் தகுதி கண்டவர்கள் அவர்கள் பணி இரண் டுமே உயர்ந்தவைதாம். அந்தப் பணிகள் சிவன் தலைமையில் நடந்தவை. இந்த நிலைமையை மறந்த பிரமன் “யான் உன் தந்தை” என்ற திருமாலிடம், நீ எப்படி வேண்டுமானாலும் சொல்லு: யாம் பிரமமே காண் என்று ஆணவத்தின் தலை நின் றான். முன்பொருமுறை நீ தூணிடைப் பிறந்தாயல்லவா. “தூணைப்பிளந்து கொண்டுதானே வந்தாய்; அப்படியெனில் அந்தக் தூண் உனக்குத் தந்தையாகி உயர்ந்த பொருளாகுமோ என்று நையான் டியும் செய்தான். இருவருந் தம்மை மறந்தனர் சிவன் தந்த ஆயுதங்களைப் பயன் படுத்திப் பெரும் போரிட்டனர். தனித்தனி தாந்தாமே முழுமுதல் என்ற வெறி அவர்களிடையே ஆட்டம் போடத் தொடங்கியது.

“மல்லவுறு மேலுலகும் மாதிரமும் மேலைத் தொல்லுலகும் மேருவொரு சுற்றுக்கடல் ஏழும் ஒல்லென விரைந்தெழும் உயிர்த்தொகையும் எல்லா எல்லையில் பொருட்டிறனும் யான் நெடிது நோக்கி”

‘இப்பொருள் அனைத்தும் யான்பயந்த தென்றால் ஒப்பிலை யெனக்கு.....’

‘இப்பொருள் அனைத்துமுனது யான்பயந்த தென்றால் ஒப்பிலை யெனக்கு.....’

இரக்கம் காட்டு ஆணால் ஏமாந்து போகாதே.

கார்த்தக மலர் 2006

என்று பிரமன் தன் வீரப்பிரதாபமெல்லாங் கூறித் திருமாலுடன் போரிட்டான். ‘நீ உற் பத்தி செய்தவற்றையும், ஏன்? உன்னை யுங்கூட யானே தோற்றுவித்துக் காக்கின் கேள்வு. உன்னையும், உன்னை உள்ளிட்ட அத்தனை பேரையும் யான் காக்கவில்லை என்றால் இன்று நீயுமில்லை, உலகும் இல்லை என்றாகி இருக்குமே ஆகவே நான்தான் முழுமுதல் என்பதை அறிந்து கொள்’ என்று சொல்லிக் கொண்டே திரு மாலும் போரைத் தொடரப் பல்லாண்டுகள் உலகு துன்பத்துடனாகியது. பல்லாயிரம் வருடங்களாகப் போரிட்ட இவர்கள் சிவன் கொடுத்த ஆயுதங்களையே பயன்படுத் தினர். ஆயினும் தங்களுக்கு மேலாருவன் உளன் என்பதை அந்த இடத்து ஒரு சிறிதுந் சிற்றிக்கவில்லை. இந்த நிலையில் அவர்களிடையே ஒரு சோதி தோன்றியது. எங்கிருந்தோ சில வார்த்தைகளும் கேட்டன. “இந்தச் சோதியின் அடியை ஒருவரும் முடியை ஒருவரும் காணவேண்டும் யார் முதலிற் காண்கின் றாரோ அவர்தான் முழுமுதல் என்று அறிந்து கொள்க” என்பதுதான் அங்கு கேட்ட செய்தி.

தோன்றிய சோதி கேட்ட அறிவுறுத் தல் என்பன தமச்கதிக்கு அப்பாற்பட்டவை. எனவே, தமக்கு மேலானதொரு சக்தி இருக்கவேண்டும். என அந்த வேளையிலும் அவர்கள் எண்ணவில்லை. திருமாலும் பன்றியாய் நிலத்தைக் கிண்டிக்கொண்டு அடியைக் காணவேண்டிக் கீழ் நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கின்றார். பித்துப் பித்துப் பேதைமையுற்றுப் பிரம்மத்தை அறியாது நின்ற பிரமன் திருமாலை முந்தி விட வேண்டுமே என்ற வேகத்தில் அன்னை மெனும் உயர்வகை ஏவுகணையின்

உதவிகொண்டு மின்னல் வேகத்தில் முடியை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தான்.

காலக்கழிவு களைப்பைக் கொடுத்ததே தவிரப் பயன் காணவைத்திலது. அன்ப்பறவை சோதி சொருபனின் நெற்றி யிடத்தை அடைந்து கொண்டிருந்த வேளை ஒரு தாழும்பு மேலிருந்து கீழ் நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தது. அதனைக் கண்டிரமதேவர் அதன் பிரயாண வரலாற் றைக் கண்டிரிய முற்பட்டார். ‘தான் இந்தச் சோதியின் முடியிலிருந்து தவறியதாற் கீழ் நோக்கி வந்து கொண்டிருக்கின்றேன் என்றும், பல்லாயிரம் ஆண் கூகள் தொடர்ந்த பயணத்தில் இன்று நெற்றிவரை தான் வந்துள்ளேன். நீங்கள் எப்படித்தான் முடியைக் காணப்போகிறோகளோ தெரிய வில்லை’ என்றும் அது கூறியது. பிரமனின் குறுக்கு மூளை உடனடியாக வேலை செய்தது. எந்தவகை முயற்சி செய்தும் முடியைக்காண இனிவாயப்பில்லை என்பதை நன்றாக உணர்ந்து கொண்டுள்ளதாழும்புவிடம் கூனிக்குறுகினான். பூவே எனக்காக ஒரு சிறுபொய் சொல்லலேன்டும். முடியைப் பார்த்தேன் என்று சொல்லுவேன். அந்தநேரம் உடனிருந்து நீயும் பார்த்ததாகச் சொல்லவேண்டும். இருவரும் அங்கிருந்துதான் வருகின்றோமெனச் சமாளித்துவிடலாம் என்றும், பிரமதேவர் எல்லாம் நிறைவாகி முழுமுதலாய் அமர்ந்து இருப்பதாக நினைத்துக் கொண்டே சொல்லுகின்றார். களைப்பிற்குள்ளாகிய திருமால் இவர்களுக்கு முன்பாகவே தன் தோல்வியைச் சமர்ப்பணமாக்கி ஆற்றாமையை நிவேதனமாக்கி, நிலத்தைப் பார்த்தபடியே நின்று கொண்டிருக்கின்றார். அகம்பாவத்தின் சொருபமாகத் தாழும்பு

நம்பிக்கை எதையும் துணைந்து செய்கிறது!

உடனாகி வருகை தந்த பிரமன் தாம்முடி யைக் கண்டுவிட்டோமென்றும் சாட்சியாகத் தாழும்புவைப் பார்க்க, அதுவும் ஆமாம் என்றது. என்றவர்கள் சோதியை உற்று நோக்கி அதிர்ந்தனர். சிவன்தான் சேர்தி என் நின்றமையை உணர்ந்தனர். வணங்கினர். பிழைக்கு இரங்கினர், ஏங்கினர், இறையேயென வேண்டினர். அழுதனர்,

‘திருமுடி கண்டே ணென்று திசைமுகன் பொய்யு ரைப்ப
இருமுடி கரியா நிறப் பிருவர்க்கும் சாப மெய்த
வருமுடி யவர்கள் கைதை மலர்சிவன் முடியிற் சாத்தார
பெருமிடி வரினும் பொய்ச்சொற் பிதற்றிடார் பெரியோ ராவர்’

என்னுங் கமலை ஞானப்பிரகாசர் அருளிச் செய்த எனும் நூலிலுள்ள பாடல் இச்செய்தியை உறுதி செய்கின்றது. பெருமிடி வரினும் பொய்சொல் பிதற்றிடார் பெரியார் என்று பாடல்.

எனவே பிரமதேவர் யார் என்பது புரிகின்றதல்லவா! தேவாசர யுத்தத்தின் போது முருகன் குரபதுமன் முன்பாக நினைக்க முடியாத ஒளிப் பிரவாகத்துடன் நின்றானல்லவா? அந்தமாதிரி இங்கேயும் பிரம விஷ்ணுக்களின் முன் சோதிப்பிழும் பென நிற்கின்றான். அந்த வடிவத்தைத் தொடர்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாம். போல் தெரிகிறது. தம் நிலையையுந் தவ றையும் உணர்ந்த இருவரும் இதே வடிவை என்றும் பார்த்திருக்க அருள வேண்டுமென வேண்டுகின்றனர். யாம் மீண்டும் கார்த்திகை மாதத்துக் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் அதாவது திருக்கார்த்திகையினர்களும் இவ்வண்ணம் காட்சி தரு வோம் என்று இறைவன் அருளிச் செய்கின்றான்.

அந்தத் தினமே திருக்கார்த்திகைத் தினமாக, தீபத் திருநாளாக அமைகின்றது. சித்திரருப்தர் பிறந்த நாளாகிய சித்திரைப் பூரணையுடனாகிச் சிறப்புறுவது போன்று திருக்கார்த்திகையும் அவ்வண்ண

தொழுதனர், எல்லோரும் சோதியை வணங்கினர். பொய்ம்மையில் அழுந்திய பிரமதேவரும் தாழும்புவும் தண்டனை பெற்ற தவறவில்லை. இறைவன் பூசனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாத பூ என்ற அந்தஸ்தைப் பெற்றுக் கொண்டது தாழும்பு, பிரமதேவருக்கு ஆலயமோ வழிபாடோ கிடையாது.

தீசைமுகன் பொய்யு ரைப்ப

இருமுடி கரியா நிறப் பிருவர்க்கும் சாப மெய்த

வருமுடி யவர்கள் கைதை மலர்சிவன் முடியிற் சாத்தார

பெருமிடி வரினும் பொய்ச்சொற் பிதற்றிடார் பெரியோ ராவர்’

மாகிய சிறப்பைச் சிலபோது பெறுகின்றது.

இறைவன் சோதிவடிவினனாகி மீண்டும் காட்சிதரும் அந்தநாள் முருக விரத சிறப்புத் தினமாகத் திருக்கார்த்திகை உடனாகி மேலும் சிறப்புப் பெறுகின்றது. இருளை நீக்குவது ஒளி. பிரமா விஷ்ணு என்போரின் மனவிருளை நீக்கிய ஒளி சோதிவடிவு. அந்தச் சோதி வடிவை நினைந்து அந்த நாளிலே தீபங்களை மிகு தியாக ஏற்றிச் சோதிப் பிரபையை மிகுதி யாக்குகின்றோம். ஒரு பொருளையும் பார்க்க விடாது எல்லாவற்றையும் தன்னுள் அகப்படுத்தித் தன் கரிந்த நிலையை மட்டும் காட்டுவது இருள். ஆனால், மல விருளோ எந்தவொன்றையும் காணவிடாது அதேவேளை தன்னையும் காணவிடாது அறிவை மயங்கவைத்திருப்பது மலவிருள். அதை அகற்றவல்லது திருவருள் எனும் இறைசோதி அந்த நினைவை மனத்துக் கொண்டுதான் விளக்கீட்டினை யாம் பெற்று படுத்துகின்றோம். விளக்கீட்டுத் திருநாளில் எந்தவொரு இடத்திலும் நாம் இருளைப்

அன்புடையார் இன்பும்பு வாழ்தல் இயல்பு,

பார்க்க விரும்புவதில்லை. அதனால் வீட்டின் மூலை முடுக்குக்களினெல்லாம் தீபங்களைச் சுடரசெய்கின்றோம். அந்த அளவுடன் நின்றுவிடாது வீட்டின் பின்புறம் பக்கங்களென்றும், தோட்டம் துரவ என்றும், தொழிலிடங்கள், பிராணிகள் வளர்ப்பிடங்கள். வர்த்தகநிலையங்கள், நீர் பெறுமிடங்களாகிய கிணற்றுச்சுழல், தொட்டிச்சுழல் என்றும் எங்குமே தீபங்களைச்சுடர வைக்கின்றோம். ஆலயங்களிலும் தீபங்கள் சுடரும்.

வீட்டின் முற்புறத்தே வாழைத் தண்டினை அல்லது அது போன்ற வேறொன்றினை நாட்டித் தேங்காய்ப் பாதியுள் பழைய தூய பருத்திநூல் துணியினை வைத்துத் தேங்காய் நெய்கொண்டு நிறைத்து நீண்ட நேரம் ஏரியவிடும் முறை மையும் உண்டு. சிறியகின்னை போன்ற சட்டிகளில் தீபங்களை ஒளிரவைத்து வரிசைப்படுத்தி அழகு காண்பதும் ஒரு முறை. இப்படித் தீப வரிசையின் அழகை அனுபவிக்கும் மற்ற ஜோரு விழாவும் உண்டு. தீபாவலி என்னும் பெயரால் அது வழங்கும். தீப அவலி என்று அது கொள் எப்படும். அவலி என்பது வரிசை என்று பொருள் தருவது. அந்த விழாவும் மல நீக்கம் ஒளி வியாபகம் என்பதையே குறிப்பாகக் கொண்டது.

விளக்கீட்டின் போது ஆலயங்களில் கழகு போன்ற உயர்ந்த மரங்களை நாட்டி உலர்ந்த தென்னோலை, கழுகோலை, பனையோலை, வாழைச் சருகு போன்றவற்றை நிறைவாகக் கட்டிப் பெரியதொரு தீபமாக ஏரியவைப்பர்.

இறைவன் ஜோதி வடிவில் நின்ற நிலையைக் காணவிழைந்த மக்களது ஆசையே இந்த வடிவாகியது. இதனைச்

சொக்கப்பானை கொஞ்சத்தல் என்பர். பஞ்சூத்த தலங்களுள் தேயுத்தலமாகிய திருவண்ணாமலையில் வருடாவருடம் இவ்விழா மிகப்பெரிய அளவிற் கொண்டாடப்படுகின்றது. சைவசமய புண்ணியகாலம் என்னும் நூலின் ஆசிரியர் பண்டிதர் த. சுப்பிரமணியன் இந்த வைப வத்தைச் சுட்கப்பனை என்றே குறிப்பிட இருள்ளார்கள். சுட்கம் - வரட்சி, இந்தச் சொல்லடியாகவே இது தோன்றியிருக்க வேண்டுமென்றும் காலப்போக்கிற சுட்கப்பனை சொக்கப்பானை ஆகியிருக்கலாம் என்றும் அவர் கருதுகின்றார்.

இந்தத் தீபத் திருநாளினைப் பண்டை மக்கள் வேறொருவகையாகப் பார்த்திருக்கின்றனர். சுரடியாகவே மூவுலகளாந்த சம்பவத்தில் மறைந்த மாபலிச் சக்கரவர்த்தி தன்னை மக்கள் ஒரு நாளை னினும் நினையவேண்டும் என இறுதி நிலையில் வேண்டியமை காரணமாக இந்தக் காலத்தில் அந்த நினைவு கொள் எப்பட்டதென்றும், அந்தக் காலத்தைய வீட்டு மண்கவர்களில் மாபலியுங் கண்டியோ என்று கேட்டு அன்று மாலையில் நீரிற் கரைக்கப்பட்ட மாவினைத் தெளித் தார்கள் என்றும் தெரிகிறது. கடந்த காலத்தில் மறைந்தவர்கள் காரணமான பிதிரர்கள் அந்தவேளையில் அதாவது கார்த்திகை விளக்கீட்டு மாலையில் பிரிதி செய்யப்பட்டனர் என்பதொரு கருத்தும் உண்டு. நல்ல உணவு வகைகளை, கறி வகைகளைச் சமைத்து வீட்டில் வழிபாடு செய்யுமிடத்தைப் புனிதப்படுத்தி வாழையிலை பரப்பி, நீர் தெளித்து நிவேதிப்பர். மாம்பழம், வாழைப்பழம், பலாப்பழம் முதலான பழவகைகள் இளநீர், வெற்றிலை பாக்கு முதலியவையும் நிவேதன

உழக்கம் தீமையை மறைக்கிறது.

மாகும். சுற்றிவர அலங்காரமாகத் தீபங்கள் வைக்கப்படும். சாம்பிராணித் தூபம் கங்பூர தீபம் என்பன கொண்டு அஞ்சலித்து, மலரிட்டு, வணங்கித், திருமுறை ஒதி நிறைவுகாண்பர். பிதிரர்கள் அந்த நிவே தனத்தைச் சுவைத்தனர்ரென்று பண்டை மக்கள் நம்பினர். அந்த நம்பிக்கையுடனேயே இன்றும் பல சந்தர்ப்பாங்களில் நிவேதனங்கள் இடம்பெறுகின்றன.

தீபத்திருநாள் திருக்கார்த்திகை

'வளைக்கை மடநல்லார் மாமயில் வண்ணலில்
துளக்கில் கபாலீச் சரத்தான்தொல் கார்த்திகைநாள்
தனத்தேந் தினமுலையார் தையலர் கொண்டாடும்
விளக்கீடு காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்' என்பது.
இந்தப் புனித நாளிற் சிவத்தை வழிபட்டுச் சிவனைத் தலைப்படுவோமாக.

இறைவன் ஒருவனே

இந்து போற்றும் பரம்பொருளாம்
இறைவன் சிவனும் சக்தியுமே
இந்து மதத்தின் பழமையிது
இருக்கும் சான்று தொல்பொருளே
சிந்து வெளியின் நாகரிகம்
செப்பிடும் மதமே இதுவாகும்
எந்த மதத்தின் இறுதியிலும்
இருக்கும் இறைவன் ஒன்றாகும்.

-கவிஞர். வ. போகானந்தசிவம்-

ஞானச் சுடர் ஞான மழையில் மூழ்கி
நற் செய்தி சொல்லும் ஏடு
நறுந் தமிழ் உணர்வும் நற்
கருத்துடன் சமயச் செய்தி சொல்லும்

ஞானச் சுடர் ஈழமண்ணின் கண்ணாடி
கருத்துடன் கவிதை பல குவித்திடும்
ஞானம் வளர்த்திடும் பூமியில்
ஞானச் சுடர் எங்கும் சுடர்க.

-க. கனகராசா J.P-

பண்பு அமைவது ஒருவருடைய இளமையிலே.

ஒன்றைய ஒளையதலைமறையும்

சமகாலத்தாக்கங்களும்

திரு முருங்கவே பரமநாதன் அவர்கள்

பூப்பந்தின் குக்கிராமங்கள் பட்டி தொட்டிகளெல்லாம் சுருங்கி நெருங்கி விட்டன என்றோரு கதை அடிபடுகிறது. இதனால் மனிதசமுதாய இணைப்பும் செறிந்து விட்டமை வெளிப்பட்ட. தொலைத்தொடர் புச் சாதனங்கள், பத்திரிகை, தொலைக்காட்சி, தொலைபேசி, தொலைநகல், சினிமா, இணையத்தளம், அதிவேக பிரயாணவசதி, போல்வன மனிதனின் நேரகாலம், இடம்போன்றவற்றை மிக அனுக்கமாக்கிவிட்டன. மின் வேகத்திற்கூடச்சுடச், செய்திகள் ஊடகங்கள் மூலம் மக்களிடம் சென்றடைகின்றன. இன்றெந்றழுலம் ரெலி போன் பேசலாம் மிகமிகக் குறைந்த செலவில். மண்ணும் விண்ணும் அண்மிவிட்டன. இந்தநிலை விஞ்ஞான வசதியால் ஏற்பட்டவை. லாண்ட்போனை வென்ற கான்ட்போன் ஓவ்வொருவர் கரங்களிலும் காணப்படுகின்றன. நேரடிஒலிபரப்பு, ஒளிபரப்புக் களால் ஓவ்வொரு இல்லத்தையும் தேடிப்புதினங்கள் காட்சியோடு சென்றடைகின்றன. சுருங்கிய உலகில், வீட்டை விட்டு வெளியேறாமல் இருந்த இடத்தில் இருந்தே காரியங்களைப் பார்க்கிறோம் கேட்கிறோம். விரிந்த உலகம் ஊடகங்கள் மூலம் சுருங்கியது வாஸ்தவம். அதனால் மனிதமனம் சுருங்கல் பொருத்தமில்லை. சுருங்கிய மனப்பான்மை மாறி விசாலமாக வேண்டும். மனிதநேயம் மணங்கமழுவதை விட்டுத் துருப்பிடிக்கக் (கறஞ்கட்டக்) கூடாது. விசாலமான மனப்பான்மை

வேண்டும். வித்தியாசமான போக்கு. கண்ணோட்டம், மனிதசமுதாயத்தையே கெடுத்துவிடும். மனுஷத்தனமில்லா விடி மத்தனங்கள் வளர்மலிய இவை காரணி களாய் அமைகின்றன. இவற்றில் இருந்து விடுபடவும் முடியாமல், இவையின்றேல் வாழவும் முடியாது என்ற நிலையில் இளையதலைமுறையினரான பெண்ணும், ஆணும் போய்க் கொண்டிருக்கின்றனர். இந்நிலைப்பாடு பெற்றோர்களை மட்டு மன்றி, ஆசிரியர்களை, பல்கலைக்கழகங்களை ஏன் ஆட்சியாளர்களையே பிரமிப்பலையச் செய்கின்றன. முரண்பட்ட, முரண்டு பிடிக்கிற, பெற்றோர் பெரியோரின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் அமையாத, தன்னிச்சையான, ஒரு சமுதாயம் (TEENAGE) தானே உருவாகி வளர்ந்து வருகிறது. இம் மனப்பான்மையுள்ளவர்களை எப்படி நேர்வழிப்படுத்துவது, நிதானப்படுத்துவது, அன்பினுட்கட்டுப் படுத்துவது என்ற வினா எங்கும் ஒலிக்கிறது. அமைதி, சாந்தி, சமாதான சுகவாழவு, ஒற்றுமை, மனிதத்துவம், நேயம், உயிரிப் பெறுமானம் காப்பது யார். இவற்றுக்கு ஆற்றுப்படுத்து மாறு எங்ஙனம். புத்திமதி கூறினும் எமக்குத் தெரியும், உங்கள் வேலையை நீங்கள் பாருங்கள் எனப்பின்னைகள் சொல்லும் அளவுக்கு இளம்பராயம் மாறி விட்டது. பண்பாட்டுச் சீரழிவு, கலாச்சாரமாற்றும், வன்முறைப் பண்பாடு, துப்பாக்கி நாகரிகம் போல்வன மலியவும், பெறுமான

தீமையும் நன்மையும் பிற்தர வாரா.

முள்ள மனித உயிர்களை இழக்கவும் என்ன காரணம்? சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலைகள் வெகுதூரம் மாறிவிட்டமையால் வன்கண்மை மேலோங்கிவிட்டது. இப்படியான பல தீய சக்திகளில் இருந்து நம் உயிர் உடைமையான பிள்ளைகளை மீட்கா விடின் ஒரு நல்ல சமுதாய வாழ்வை ஆரோக்கியமான நோரோட்டத்தை நாம் காணவே முடியாது. எனவே, இத் தீங்கு களில் இருந்து, தீயசக்திகளில் இருந்து, விளக்கமில்லா நம் இளம் சந்ததியின் ரைத் திசை திருப்பி நாட்டின் நற்பிரஜை களாக மாற்றுவேண்டும். உயிர்சார்ந்ததன் வண்ணம் என்பர். வள்ளுவர் தீயவைதீய பயத்தலால் தீயவை தீயினும் அஞ்சப் படும் என்றார். தீயண்டியவற்றைச் சாம் பராக்குவது போல, தீமை ஒருவனை அழித்துவிடும். எமது சேர்க்கைகள் நல்ல வர்களோடு தொடர்புறல் மேலானது. தண்ணீர் நிலநலத்தால் என்றார் ஓளவைப் பிராட்டி. வள்ளுவப் பெருந்தகையும் நிலத்தியல் பால் நீர் திரிந்தற்றாகும் அ.:.தேபோல் இனத்தியல்பதாகும் அறிவு என்றார். நாம் நல்லவர்களோடு நல்ல கூட்டத்துடன் பழகி, நல்ல பழக்கவழக்கங்களைப் பெறல் வேண்டும். எனவே இளஞ்சந்ததியினர் நற்பண்புள்ளவர்களோடு உறவு கொள்ளல் உகந்தது, இப்படி அலசி ஆராயும்போது இன்றைய இளஞ்சமுதாயத்தின் போக்கும் வாக்கும்; நான் கெடுகிறேன் பந்தயம் பிடியென்ற கோதாவில் நடைபெறுகிறது. மனம் போன போக்கெல்லாம் போகவேண்டாம் என்பது நீதிவழி, இன்றைய ரீவீயினாற் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் இளந்தலைமுறையினரே. பெருந்தொகையான நேரத்தைத் தொலைக்காட்சி பார்ப்பதிலே பாழிடக்

கிறார்கள். கட்பார்வையை இழக்கிறார்கள், உடல் நலத்தைச் சிதைக்கிறார்கள் இதைப்பார்ப்பதால் மனோநலம் மாசடை கின்றது. மனிதனை உருப்படியாக்கும் விடயங்களைப் பார்க்கலாம். உபயோக மற்ற நலமளிக்காதவற்றை ஒதுக்கலாம். தமிழ்ப்பிள்ளைகள் சினிமாப்படம், நாடகம் இரண்டையும் ஓயாது பார்க்கிறார்கள். இவற்றிலே மானுடப்பண்பை, குணசித் திரங்களை, நல்லொழுக்கங்களை வளர்க்கும் அம்சங்களைவிட்டு, வெறும் ஆபாசக் குப்பைகளை, பாலியற் காட்சிகளை, கொச்சையான காட்சிகளையே விரும்பிப் பார்க்கிறார்கள். நிர்வாணக் கோலங்கள், இணைவிழைச்சைத்துாண்டும் காமக்காட்சிகள், அப்பட்டமான நிகழ்வுகள் பிள்ளைகளை உருப்படுத்துமா? உயர்த்துமா? சமுதாயத்துக்கு ஒவ்வாத சம்பவங்களால் இளம் சமுதாயம் பாழடைகிறது கொலைகள் காமக்களியாட்டங்கள், அரைநிர்வாண ஆடல்கள், மர்மஸ்தானங்களைத் தடுவும் அவலங்கள், கொஞ்சிக் குலாவும் விரசபாவங்கள். எம் பண்பாட்டை, கலைகலாச்சாரத்தை, நாகரிகத்தை, சமயக் கோட்பாட்டை அழித்துப் பிள்ளைகளைக் கெடுப்பதாகவே அமைந்துள்ளன. இ.:.தேபோலச் சினிமாப் பாடல்கள் காலத்தின் கோலத்தை மாற்றுகின்றன. சமுதாயக் கீழ்மைகளை ஒழித்து உயர்வுகளை வளர்ப்பனவாயும் இல்லை. திரைஇசைப்பாடல்கள் இடம் பெற்ற அளவுக்குத் திருமுறைப்பாடல்களிலே பரிச்சயமில்லை. நாடகங்களிலே அரிவாட்பிரயோகம், கொலை, கொள்ளை, திட்டமிட்டு பிறநலம் கெடுத்தல், சூழ்சி, அநீதி, துப்பாக்கிப் பிரயோகம் மற்றோரைக் கெடுக்கத்திட்டம் போடல்

கார்த்திக மலர் 2006

போன்ற மானுடப்பண்பைபக் கெடுக்கும் அம்சங்களே அதிகம் இடம் பெறுகின்றன.

மனித சமுதாயத்தின் விழுமியங்களை, நல்லொழுக்கசீலங்களை, மக்கடபக்குவங்களை ஏன் மனிதத்தையே கட்டி வளர்க்காத சினிமாப்படங்களால், நாடகங்களால், வளரும் சமுதாயம் கெட்டு அழிந்து போகிறது. பாட்டுக்குப்பாட்டு, நேயர் விருப்பம், பொன்மாலைப் பொழுது, பட்டிமன்றம், போன்றபல களியாட்டங்களும் பொழுது போக்குக்களும் இன்றீதியில் அபாயங்களை விளைவிக்கக்கூடாது. நல்வழிப்படுத்தும் விடயங்களையே முன் ணெடுத்துச் செல்லவேண்டும். நேரத்தைப் பாழிடக்கக்கூடாது, அந்த நேர இதம், அனுபவிப்பு, சிரிப்புமட்டும் இவற்றின் பாதையாய் அமையக்கூடாது. பொறுப்புணர்வற்ற, ஏமாற்றமடையும் இளம்வயதுப் பிள்ளைகளைச் சீரிய வழிக்கு ஆற்றுப்படுத்தி நேரியசமுதாயத்தைச் சிருஷ்டிக்கும் பாணியில் அமைதல் நன்று. இதனாலே இளைகளின் மனம் கோணலடைகிறது. மனித பக்குவங்கள் இல்லாமல் போகின்றன நானும் பொழுதும். இவற்றிலே ஈடுபடுவதாற் கல்விக்குக் களங்கமும், தடையும் ஏற்படுகின்றன. பழி பாதகச் செயல்களை மனத்திற் படியவைக்கும் தொலைக்காட்சியும், சின்னத்திறை நாடகங்களும் ஊதியத்தை, கவர்ச்சியை மையமாகக் கொண்டுள்ளன. இதனாற் சமுதாயமே கெட்டுப்போகிறது. கீழ்மையடைகிறது. பிஞ்சிலே நஞ்சை ஊட்டக்கூடாது. வெறும் களியாட்டமன்று வாழ்க்கை கருத்துள்ளது வாழ்வு. பெற்றோரை, பெரியோரை எல்லாம் எதிர்க்கும் சபாவும் வளர்ந்ததும் இவற்றினாலேதான், மேலெநாடுகளிலே பிள்ளைகளின் நலன்

நூனச்சுடர்

கருதிச் சிலபெற்றோர்கள் வீடுகளிலே ரீவி வைத்திருப்பதில்லை. வைத்திருப்பவர்களும் தம் பிள்ளைக்கட்குப் பொருத்தமான விடயங்களையே பார்க்க அங்கீகரிப்பர். இதில் தமிழ்ப் பெற்றோர்கள் ஜாக்கிரதையாய் இருப்பது நல்லதோர் சமுதாயத்தை உருப்படுத்த உதவியாய் இருக்கும். முன் மாதிரியான பெற்றோர் இன்று தேவை

இ.:தேபோலப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், வெளியீடுகள், மலர்கள், புத்தகங்கள் விடயத்திலும் தரக்குறைவான வற்றை வாசிக்கும் பழக்கத்தை வளர்விடக்கூடாது. பெற்றோர், ஆசிரியர், கணவன், மனைவி, சகோதரங்கள், நண்பர்கள், அறிஞர்கள் போன்றோர் தம் சூழ்நிலை நைக்கின் அப்பழக்கற்ற உள்ளங்களைத் தூய்மை கெடாமற், பழுதாகாமற் பார்த்துக் கொள்ளல் முக்கியமாகும். பாலியலைத் தூண்டும் ஆபாசப்படங்கள், அவைதாங்கி வரும்சஞ்சிகைகள், உடலுறவுப்படங்கள், அவயவங்களைப் பச்சையாகக்காட்டும் படங்கள் போன்றவை இளைஞர், யுதீயர் உள்ளங்களையும், வாழ்வையும் பழுதுறாமற் காக்க முன்வரல்முக்கியம். வீட்டிலும், வெளியிலும், பாடசாலையிலும் இவர்களைத் தூர்நடத்தத்தக்கு உட்படுத்தும் நபர்களிலே எச்சரிக்கையாய் இருத்தல் வேண்டும். போதைப் பொருள்களால் பிஞ்சளங்கள் கெட்டுப்போகின்றன. ஹீரோயின், சிகரட்டுகைத்தல் கஞ்சா அபின் பழக்கம், கள் சாராயம் பிரண்டி, பிஸ்கி அருந்துதல், லேகியம், போதை தரும் பொருட்களை அருந்துதல் போன்ற பழக்கங்கள் விளையாட்டாய்த்தொடங்கி வேர்விட்டுக் குடும்பத்தையே நிர்க்கதியடையைச் செய்கின்றன. கவலை, தோல்வி, காதல், போன்றவற்றில் ஏற்படும் தோல்வி

சுநுக்நுப்பான தேவைக்கு வருத்தப்படநேரமில்லை.

களை மஸ்துப் பொருட்களால் மாற்றி விடலாமெனப் பஸர் அதுவே தஞ்சமாகி உயிரையும் உடலையும் இழந்து விடுகின்றனர். பிள்ளைகள் அமைதியற்று, சாந்தி யின்றி வாழும் மனஅழுத்தத்தாற் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றனர். இரத்த அழுத்தம் இவர்களின் உயிருக்கே உலைவைக் கிறது. போதைப் பொருட்களாற் பேதை மனம் தழும்பித் தற்கொலையும் புரிய வைக் கிறது. ஜந்தில் வளையாதது ஜம்பதில் வளையாது என்பர். தொட்டிலிற் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும் என்பர். எனவே இளம்பாராயத்திலேயே அவர்கள் மனத் திலே நல்ல விதைகளை விதைத்து

இளைதாக முள்மரம் கொல்க, களையுநர்

கை கொல்லும் காழ்த்த இடத்து - திருக்குறள் 879

முள்மரம் இளைதாகக் கொல்க - களைய வேண்டியதாயமுள் மரத்தை இளைதாய நிலமைக் கண் களைக-காழ்த்த இடத்துக் களையு நாகை கொல்லும் அன்றியே முதிர்ந்த நிலமைக் கண்களையலுறிற் களைவார்க்கையினை அதுதான்களையும் இந்தநிலை இளம்பாயத்தினர்க்கு வரக்கூடாது. ஜீயோ அப்படிச் செய்திருக்கலாமே எனக் கழிவிரக்கப்படவும் கூடாது.

இன்று மாணவர் கையிலே சில சஞ்சிகைகளை, சிலசிறுக்கதை நூல்களை, தூப்பறியும் நாவல்களை, SEX புத்தகங்களை, மனத்தைத் தூண்டும் நாவல் களைக் காணலாம். அதேவேளை வாழ வியலை நல்வழிப்படுத்தும் சமயநூல்களை, அறிஞர் அறிவுரைகளை, நீதி நூல்களை, சிந்தனையைத் தூண்டும் புத்தகங்களை, சிற்றன்மையைத் தூண்டும் புத்தகங்களை,

“சிந்தையடக்கிச், சிறுபுலனைக்காத்தடக்கி

விந்தை அடக்கிவளர் வீறு” - யோகசித்தி

எச்சரிக்கப் படுவதைவிட எச்சரிக்கை செய்வதேமேல்.

களைகளைப் பிடுங்கி எறிந்து, அறிவு என்கிற நீர் பாய்ச்சி, அன்பு என்கின்ற ஏருவிட்டு வளர்த்தால் நல்ல அறுவடை காணலாம். இளம் கன்று பயமறியாது. ஆய்ந்து ஓய்ந்து பாராது பின்வரும் விளைவுகளை ஓர்ந்து பாராது அந்தேர இச்சைகளை நிறைவு செய்வதில் இன்பம் காணவிழைகிறது. ஈற்றிற் கழிவிரக்கப் படுகிறது. முள் மரத்தை இளமை யிலேயே களைந்தெறிய வேண்டும். முற்றினாற் கையையே பதம் பார்க்கும். இதை அடிப் படையாக வைத் து வள்ளுவர்

களை, ஆன்மீக நீதிநூல்களைத் தெரிந் தெடுத்து வாசிக்கும் பழக்கத்தையும் ஊக்குவிக்க வேண்டும். எதிர்கால வாழ்வை எண்ணி அதற்கமைந்த, இயைந்த கல்வியையும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். வாசிப்பு ஒரு மனித னைப் பூரணமாக குகிறது. தொழிற் கல்வியோடு துணைக் கல்விநூலையும். ஆத்ம விடுதலை பற்றியவற்றையும் வாசித்துத் தம்மை உயர்த்த வேண்டும். பிறர் தம்மைப் போற்றும்படி வாழவேண்டும். தூற்ற வாழுக்கூடாது. இதையே கண்ண தாசன் சிரித்துவாழ வேண்டும் சிரிக்க வாழுக்கூடாது என்றார். சுருக்கமாகச் சொன்னால் வாழுவும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். வாழ்க்கையையும் கற்றுக் கொள்ளல் வேண்டும்.

“வையத்துள் வாழ் வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்” - குறள் 50

இளைஞர்களே, பெற்றோர்களே சிந்தித்துச் செயற்படுங்கள் எதையுந் தாங்கும் இதயம் கொண்டு எதிர்காலத்தைக் கட்டி எழுப்புங்கள். சைவ சமயிகளே உங்கள் செல்வச்சிறார்களை நேரிய பாதையிலே வளர்த்து நித்தநித்தம் பாதுகாத்துச்

சமயச்சான்றோராக்குங்கள். நாளை நமது கையில் இன்றும் நமது கரங்களிலேதான் தங்கி இருக்கிறது. சேரவாரும் செக்த்தேரே சிந்தனை உங்களது செயற்பாடும் உங்கள் சந்ததியினதே!

அறைச்சுக்கு ஓர் அளவில்லை

ஒலகம் எல்லாம் கட்டி அரசாளவேண்டும். தொட்டது எல்லாம் தங்கமாகவேண்டும். கடல்மீதுகூட நம் கட்டளை செல்லவேண்டும். விண்ணும், மண்ணும் நமதாக வேண்டும் என்று நினைத்து, ஒரு கட்டுக்கடங்காமல், கங்குகரை இல்லாமல் தலைவிரித்து ஆடுகின்ற அசரதாண்டவமே பேராசை.

கடும் கோடைவெயில், ஒருவன் குடையும் செருப்பும் இல்லாமல், நடந்து போய்க் கொண்டிருந்தான். அந்த வழியில் ஒருவன் பாதரட்சை அனிந்துகொண்டு, குடையும் பிடித்துக்கொண்டு குதிரை மேல் சென்றான். அவனைப் பார்த்து நடந்து போனவன், “ஜயா! வணக்கம் குதிரைமேல் போகின்ற உங்களுக்குப் பாதரட்சை (செருப்பு) எதற்காக? எனக்குத் தந்தால், பெரும் புண்ணியமாகுமே” என்றான். கேட்டவன் வாய் மூடுவதற்கு முன் குதிரை மீது போனவன் பாதரட்சையைத் தந்தான்.

“ஜயா! குதிரையில் செல்வதனால் நீங்கள் சீக்கிரம் வீட்டுக்குப் போய்விடலாம். தயவுசெய்து தங்கள் குடையைத் தாருங்கள்” என்றான். குதிரைமேல் போகின்றவன் சிறிதுகூட சிந்தனை செய்யாமல் இருக்கத்தோடு குடையைக் கொடையாகக் கொடுத்தான். நடந்து போனவனுக்கு மகிழ்ச்சி தாங்கவில்லை. “ஜயா! தங்கள் தரும்குணம் பாராட்டுதலுக்கு உரியது. ரொம்ப நன்றி. கருணை புரிந்து குதிரையைத் தாருங்கள்” என்றான். குதிரைமேல் இருந்தவன் ‘அப்படியா’ என்று சொல்லி, ‘பளிச்’ சென்று இறங்கிக் குதிரையை அடிக்கும் சவுக்கினால் அவனைப் பளிர் பளிர் என்று அடித்தான். அடிப்படவன் சிரித்தான். “நான் அடிக்கின்றேன். நீயோ சிரிக்கிறாயே, என்ன காரணம்?” என்று குதிரையில் வந்தவன் கேட்டான்.

“இப்படிக் கேட்டு நான் அடிப்படவில்லையானால், என் ஆயுச உள்ளவரை என்மனதில் ஒரே கொந்தளிப்பாக இருந்து இருக்கும். செருப்பைக் கேட்ட உடன் தந்தார். குடையைக் கேட்ட உடன் தந்தார். குதிரையையும் கேட்டிருந்தால் கொடுத்திருப்பார். கேட்காமல் போய்விட்டோமே என்று எண்ணி எண்ணி வருந்துவேன். இப்போது கேட்டேன். நீங்கள் குதிரையைக் கொடுக்காமல் சவுக்கடி கொடுத்தீர்கள். சவுக்கடி பட்டது பெரிதில்லை என் சந்தேகம் தீந்ததே அது தான் பெரிது” என்று சொல்லிவிட்டு அவனை வணங்கிச் சென்றான். இதற்குத் தான் பேராசை என்று பெயர்.

அழிவுடைய மனிதர்கள் இறப்பதில்லை.

தெய்வீக விருட்சம் - வில்வமரம்

திரு ப. அருந்தவும் அவர்கள்

இந்துக்களின் ஆலயங்களிலெல்லாம் தலவிருட்சங்கள் வைத்துப் பாதுகாக்கும் மரபு பண்டைக்காலம் தொட்டு வழக்கிலிருந்து வருகிறது. மேலும் தென்னிந்திய ஆகமசாஸ்திரமும் தலவிருட்சங்கள் ஆலயங்களில் இருத்தலின் முக்கியத்துவத்தைச் செப்பி நிற்கிறது.

இந்தவகையில் இவையெல்லாவற்றிற்கும் சிகரம் வைத்தாற்போல எம்பெருமான் சிவன் பார்வதி சமேதராக இருந்து அருளாட்சி செய்யும் கையிலையங்கிரிக்குரிய தலவிருட்சமாகக் கொள்ளப்படுவது “ மகாவில்வமரம் ” என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வில்வமரத்தின் வகைகள்:-

சாதாரண வில்வமரம் மூன்று இதழ்களைக் கொண்ட கூட்டிலை உடையது. ஆனாலும் ஐந்து, ஏழு, பத்து இதழ்களைக் கொண்ட வில்வமரங்களும் உண்டு.

மகாவில்வமரம்:-

பத்து இதழ்களைக் கொண்ட வில்வமரத்தை “மகாவில்வம்” என அழைப்போம். இதுவே கயிலாயத்தின் தலவிருட்சமும் ஆகும்.

முன்று இதழ் கொண்ட வில்வமரம்:-

பொதுவாக மூன்று இதழ்களைக் கொண்ட வில்வமரமே பூமியில் அதிகம் காணப்படுகிறது. இம்மூன்று இதழ்களைக் கொண்டு தோற்றுமளிக்கும் வில்வம் சிவபிரானின் முக்கண்களையும் குறிப்பதாகச் சைவசமயிகள் போற்றி வணங்குகின்றனர்.

வீட்டில் வழிபாடு உகந்த வில்வமரம்:-

எமது பிரதேசத்தில் வில்வமரத்தைத் தெய்வீக விருட்சமாகப் போற்றி வணங்குவதால் ஆலயங்களில் மட்டும் வளர்ப்பதே சாலச்சிறந்தது எனக்கருதுவோரும் உள்ளர். ஆனால், பாரததேசத்தில் இன்று எமது நாட்டில் துளசிமாடம் வழிபடுவதோல் வில்வமாடம் வைத்து வழிபடும் மரபுண்டு.

அதீத சக்தியியற வில்வமரம்:-

சிவனுக்குகந்த வில்வமரத்தைப் பார்த்தாலும், தொட்டாலும், அதன் காற்றை முகர்ந்தாலும், அதன் நிழல் எமது உடலிற் பட்டாலும், அதன் பாகங்களை உண்டாலும் எமது உடலுக்கு அதீதசக்திகிடைப்பதாக அதன் பலாபலனை உணர்ந்தவர்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

தவற்றித் தவறுவது தவறல்ல.

வில்வ தரசனம்:-

வில்வதரிசனம் என்பது சிவதரிசனத்திற்கு ஒப்பானது. நாம் மூவிலைகொண்ட வில்வமரத்தைத் தரிசித்தால் ஒரு சிவாலயத்தை வலம்வந்து தரிசித்த புண்ணியம் எமக்குக் கிடைக்கும். இதேபோல், பத்து இதழ்கொண்ட வில்வமரத்தைத் தரிசித்தால் 108 சிவாலயங்களை வலம்வந்து தரிசித்த புண்ணியம் எமக்குக் கிடைக்கப்பெறும்.

பிணிதீர்க்கும் வில்வமரம்:-

வில்வம் ‘சிவமூலிகைகளின் சிகரம்’ எனப்போற்றப்படுகிறது. வில்வம் இலைகொண்டு சிவனுக்கு அர்ச்சித்து இவ் இலைகளில் 10 இலைகளை வாயிலிட்டு அதனுடன் சிறிதளவு வெந்நீரில் தேன்கலந்து பருகி ஒரு மணிநேரம் வெறும்வயிழ்ருடன் இருந்து சைவபோசனம் உண்ணல்வேண்டும். இவ்வாறு ஒன்று அல்லது இரண்டு மண்டலம் செயற்பட்டு வந்தால் மனக்கோளாறுகளால் திண்டாடுபவர்கள், பிரச்சினைகளிற் சிக்கி உடலையும் உள்ளத்தையும் சீரழித்துக் கொண்டவர்கள், மனச்சுமைகளை அனுபவிப்பவர்கள், மனத்தாக்கங்களை அனுபவிப்பவர்கள் போன்றோர் குறித்த வியாதியிலிருந்து விடுபட்டுப் பூரணக்கம் அடைவர். இதனைவிட இதன் பாகங்கள் வெவ்வேறு நோய்களுக்கும் அருமருந்தாகும். தொழுநோய், நீரிழிவு, புற்றுநோய், ஆஸ்மா போன்ற தீவிரநோய்களுக்கு உகந்த சிறந்த மருந்துமாகும்.

துன்பநிவரண வில்வமரம்:-

சித்திரை நட்சத்திரத்தில் பிறந்தவர்கள் வில்வமரத்தை நாட்டிப் பராமரித்து வணங்கிவரின் அவர்களுக்கு ஏற்படும் இடர்கள் எல்லாம் தவிடுபோடியாகிவிடும்.

இராமாயணத்தில் வில்வமரம்:-

இராமாயணத்தில் இலங்காபுரியை ஆண்ட இராவணன் பத்து இதழ்களைக் கொண்ட மகாவில்வத்தைத் தன் கரங்களில் ஏந்தியவனாய், சிவபிரானைப் போற்றி, வாயார மனதார அர்ச்சித்துச் சாகாவரம்பெற்றான் எனக் கூறப்படுகிறது. இதிலிருந்து வில்வமரத்தின் சிறப்பை மேலும் உணரமுடிகிறது.

புராணத்தில் வில்வமரம்:-

புலிக்குப் பயந்து வில்வமரத்தின் மீது ஏறி அமர்ந்துகொண்ட குரங்கு ஒன்று இரவுபூராகவும் நித்திரை தன்னை ஆட்கொள்ளாதிருக்க வில்வம் இலைகளைப் பறித்துக் கீழே போட்டவண்ணம் இருந்தது. அப்போது அம்மரத்தின் கீழே இருந்த சிவலிங்கத்தின் மீது அவ் இலைகள் வீழ்ந்தன. வில்வமரத்தின் இலைகளைப் பறித்துப் போட்ட அது தன்னையறியாமலே செய்த பூஜையின் பலனாலே முசுகுந்தச் சக்கரவர்த்தியானது என்று புராணம் வில்வடூஜையின் சிறப்பை மேலும் எடுத்துக் கூறியுள்ளது.

விருட்சாய்ர் வேதத்தில் வில்வமரம்:-

வடமொழியில் தாவரங்களை நாட்டி வளர்த்தல் முறைகளையும், அவற்றின் சிறப்பையும் கூறும் பண்டைய நூலாகிய விருட்சாய்ர்வேதம் “அரசமரம் ஒன்று, வேப்பமரம் ஒன்று, ஆலமரம் ஒன்று, புளியமரம் பத்து, விளாமரம் மூன்று, வில்வமரம் மூன்று, நெல்லிமரம் மூன்று, மாமரம் ஐந்து ஆகியவற்றை நிருமித்தவன் நரகத்தைப் பார்க்கமாட்டான்” கவர்க்கம் செல்வதற்கு வில்வமரம் நாட்டலும் ஒரு வழி எனக் கூறியுள்ளது.

இவ்வாறான பல்வேறு சிறப்புக்களையும் தெய்வீக அம்சங்களையும் கொண்ட இத்தாவரத்தை இந்துக்களாகிய நாம் எல்லோரும் நாட்டிப் பராமரித்து, எமது நாட்டிற்கும், எமது சமயத்திற்கும், எமது சூழலிற்கும், எமக்கும் நன்மைகள் பல பெற்று வாழ்வோமாக.

வேண்டும் அன்பரைக்கூட்டும் சந்நிதியரன்

அழியாத அன்பும் நிலையானதருளும் ஆர்ப்ப
 அன்பகலா நெஞ்சும் ஆருணத்தெளிவும் ஆர்ப்ப
 ஆசைவிடா மனையும் அறந்தரும்சேயும் ஆர்ப்ப
 ஆன மிகத்துறையும் ஆட கொள்ளும் காலமும் ஆர்ப்ப
 அடங்கிடும் பண்பும் அமைவான சிறப்பும் ஆர்ப்ப
 அசை விலாது தருவான் தொண்டை மானாற்றுடையப்பன்!

ஏழிசை புகுந்து தாழிசை மகிழ்ந்தாட
 எண் ணற்ற ஞானம் எழுந்தோடி மல்க
 ஏதி லார்க்கதி நல்கும் எம்பிரான்சந் நிதியே!
 ஏடும் எழுத்தும் எண்ணற்றுக்கலையும் காவல்படுத்தும்
 ஏழுசர் ராகம் பாடப்பணிக்கும் சந் நிதியே!
 ஏழில் காண் கரத்தில் அதிரும் நல்வேலும்கூடும் சந்நிதியே!

வாடும் மனதில் மகிழ்கரம் கூட்புஞ்செவ்வேழ்
 பாடும் அடியார் பணியச் செய்தாடும் நெஞ்சத்தப்பனே!
 காடும் கரவாய் கலந்து கரைந்துயர் தீர்ப்பவனே
 சாடும் பணியாய் பணிவோர்க்கென்றும் மெய்ஞானாகரனே!
 போடும் பொலிவாய் புண்ணியம் தேடும்கலாப ஞானச்சுடரானவனே
 பாடும் பணி செய் யடியார்க் கருள்வாய் பராபரக்குகளே!

-க. தெய்வேந்திரம் A.I.J.P-

கடவுளின் சட்டம் ஒருவருக்கும் தீங்கு செய்யாது.

எம்பிரான் தோழர் சுந்தரமூர்த்திநாயனார்

விநாயவசீகரன் கூப்ரம்யா அவர்கள்

சைவர்கள் தத்தம் இயல்புக்கு ஏற்றபடி சமயகுரவர் நால்வர் பெருமக்களின் நினைவைக் கொண்டாடவேண்டும் என நாவலர் கட்டளை இட்டு இருக்கிறார். பாடசாலை, மடம், ஆலயம், தீத்தக்கரை, பொதுஇடங்களில், சிறப்பாகக் கொண்டாடலாம். அதற்கு வசதி இல்லாவிடில், ஒவ்வொருவரும் தங்கள் இல்லங்களில் குரவரை நினைந்து அவர் தேவாரங்களைப் பாடியும், அவர் வரலாற்றைப் படித்தும், அவர் போதனைகளை நினைந்தும் நம்வாழ்வில் தூய்மையை ஏற்படுத்தலாம்.

சுந்தரமூர்த்தி முன்னர் திருக்கைலாயமலையில் ஸ்ரீகண்டபரமேசுவரனுக்கு அணுக்கத் தொண்டராய் இருந்தவர். அப்போது அவர் ஆலாலசுந்தரர் எனப்பட்டார். பக்கத்தில் நின்று விபூதிச் சம்புடம் ஏந்துதல், நந்தவனத்தில் மாலைக்குப் பூ எடுத்தல் முதலிய சிவதொண்டுகளைச் செய்துவந்தவர்.

அப்போது தமிழ்நாட்டிலே சைவ நெறியைப் புதுப்பித்து மக்களை நல்வழிப் படுத்தும் தேவை இருந்தது. எல்லாம் வல்ல சிவபிரான் அதனை நிறைவேற்ற ஒரு தக்க பெருமக்கனை அனுப்பவேண்டியிருந்தது.

ஒருநாள் ஆலாலசுந்தரர் திருநந்தவனத்தில் மலர் கொய்யச்சென்றார். அதே நந்தவனத்திற்கு உமாதேவியானின் சேடியர்

இருவர் வந்தனர். அவர்கள் பெயர் அநிந்திதை, கமலினி.

அவன் அன்றி ஓரணுவும் அசையாது, ஈசன் ஆன்மாக்களிடத்து ஒரு சிறுகுறை இருந்தாலும் அதனைக் களைய ஒருவழி செய்வார். அவர் அருள் அது. ஆலாலசுந்தரர் அப்பெண்களைப்பார்த்து, விரும்பினார். அவர்களும் அப்படியே. போகத்தை அனுபவிக்கச் செய்து ஆசையைப் போக்கிய பின்பே சிவபோகம் ஆகிய மோட்ச இன்பத்தை அருள்பவன் இறைவன்.

அந்தச் சந்திப்பு நிகழ்ச்சியைச் சேக்கிழார் பெருமான் “மாதவம் செய்த தென் திசை வாழ்ந்திட” என்று பாடுகிறார். பாரதநாட்டிலே தென் இந்தியாவிலுள்ள தமிழ் கூறும் நல்லுலகமே அன்புச் சாதனைக்கு, பக்திநெறிக்கு விசேஷமான பூமி. உலகின் பக்திமொழிகளில் சிறந்தது. தமிழ் எனகிறார்கள் பன்மொழிகற்றோர். அம்மொழியில் பல்லாயிரம் பாடல்பாடு ஒரு அவதாரபுருஷர் பிறக்கக்கூடிய மாபெரும் தலத்தைச் செய்தமன் தமிழகம். அங்கு, சிவன் அடியார்களுடைய வரிசையைப்பாடு வேண்டிய தேவை இருந்தது. அதற்காக அருட்கடலாகிய சிவன் இக்காதல் நாடகத்தைத் தொடக்கினார். ஒரு கல்லில் இருபழங்கள் விழுந்தன.

1. அம்முவரின் ஆணவமலத்தின் துளிகள் அவர் ஆன்மாவைச் செம்பிற்களிம்பு போல முடாமல் எடுக்கப்பட்டன.

2. தீதிலாத தென்திசைவாழ்ந்திட அடியார்வரலாறு பாடும் அவசியம் நிறைவேறியது. ஸ்ரீகௌராசம் எம்புராணங்களின் படி மகாமேருமலையின் உச்சியில் உள்ளது. அம்மலையே அண்டத்தின் அச்சு. அதில் பூலோகம் முதல் ஏழு உலகங்கள் கோக்கப்பட்டுள்ளன. பூவுலகத்தின் பரப்பு 80கோடி யோசனை. மேலே உயர் உயர் 70,60,50,40,30, எனக்குறையும் 80கோடி யோசனைகள் பூவுலகமனிதர் மனத்தில் ஏழும். இதனை ஞானப்பழமாகிய ஒளவையார்,

“உண்பது நாழி, உடுப்பது நான்கு முழும்,
எண்பது கோடி நினைந்து எண்ணுவன்” என்றார்.

அதனால் மனக்குரங்கு தாஷ்த் தாவி அலையும் என்பார். உச்சியில் உள்ள கைலாயத்தில் சிவனைநாடும் ஒரே ஒரு யோசனைதான் இருக்கமுடியும். வேறுசில பலயோசனைகள் தோண்றினால், அவற்றை அங்கே அனுபவிக்கமுடியாது. பூலோகத் துக்கு இறங்கிவிட வேண்டும். பூலோகமே நல்வினை, தீவினை ஈட்ட உரியஇடம். எனவே கைலைத் தொண்டர் மூவரும் பூமிக்கு இறங்கினார்.

சுந்தரர் ஆதிசைவப்பிராமண குலத்தில் அவதரித்தார். தந்தை சடைய னாரும் தாயார் இசைஞானியாரும் மகா பெரிய புண்ணியசீலர்கள் என்றபடியால் தானே அவர்களது பிள்ளையாக அப் புனிதர் பிறந்தார். நாவலுாரர் என்ற பெயர் பெற்றார். வேததுக்கமக்கல்வி பயின்றார். நரசிங்கமுனையர் என்ற சிற்றரசர் அவர் மீது அன்புவைத்துச் சிறிதுகாலம் வளர்த் தார். அரசுரக்குரிய ஆடை ஆபரணம், குதிரைபோன்ற ஆடம்பரப்பொருள்களுடன் உலவினார். சிவனடியார் என்றால் எனிய

“பொன்னாரும் முலைஞ்கல் புணர்குவடே சார்பாகப் பன்னாரும் பாரில் யோகபரம்பரையில் விளங்கினார்”

இந்நாளில் சில ஆசனங்களைச் செய்து உடற்பயிற்சியாளர் போலிருந்து கொண்டு தாங்கள் முழு உண்மை கண்ட உலகவழிகாட்டிகள் எனப் பிறநாடுகளில்

தன்னைத் திருத்திக் கொள்வதில் தளர்ச்சியேகூடாது.

கார்த்தக மலர் 2006

நூன்கூட்டர்

இந்துமத்தை மலினப்படுத்துகின்றவர்கள் போல இவரும் ஒரு “யோகி” என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். அது பிழை. சிவயோகம் வேறு; ஹடயோகம் வேறு.

முதலை விழுங்கிய பிள்ளையை உயிர்த்தெழுச்செய்தார் போன்ற பல அற்புதங்கள் சுந்தரர் வரலாற்றில் காணப்படுகின்றன. அவர் சிவயோகத்தினால் தன்னையே சிவனாக பாவித்ததாலெல்லில் அவரது திறமை மனிதத்திறமை அல்ல. இதை அருளே. இதனைத் திருக்களிற்றுப்படியாரின் ஆசிரியர்,

“காலனை அன்றுரவிக் கராங்கொண்ட - பாலன்

மரணந் தவிர்த்ததவும் மற்றவர்க்கு நந்தம்

கரணம் போல் அல்லாமை காண்” என்று விளக்குகிறார்.

தொடர்ச்சி...

2006ஆம் ஆண்டு உற்சவம் (23.08.2006) தொடக்கம் நித்திய

அன்றப்பணிக்கு உதவிபுரிந்தேர் விபரம்

விங்கம்கூல்பார் கஸ்தூரியார்வீதி	யாழ்ப்பாணம்	5000. 00
அம்பிகாபதி பான்ஸ்டூட் பெரியகடை	யாழ்ப்பாணம்	1முடை அரிசி
சிவாபிரதேஸ் பிராதானவீதி	திருநெல்வேலி	1முடைஅரிசி
பொ. சந்திரமோகன் ஒசன்றேட்ஸ்ரான்லிவீதி	யாழ்ப்பாணம்	5500. 00
திருமதி ம. நாகேஸ்வரி	நவின்டில்	2000. 00
ம. சண்முகதாசன் (தாயார்மூலம்)	அவுஸ்திரேலியா	20,000. 00
சி. சுப்பிரமணியம்	அச்சுவேலி	1000. 00
சி. வேலாயுதம் அதிபர்	மாலிசந்தி	2500. 00
நா. கந்தசாமி வேம்பராய்	மீசாலை	500. 00
பாலகணேஷன்	யாழ்ப்பாணம்	1முடை அரிசி
வே. துரைசிங்கம் அதிபர்	வல்வெட்டி	2000. 00
ஆ. சிவராசா	வரணி	1/2 முடை அரிசி 600. 00
க. ஜெயராஜசர்மா	இடைக்காடு	2000. 00
சி. சிவசங்கர் பிறவுண்ணோட்	யாழ்ப்பாணம்	3000. 00
வி. குணமணி புலோலிதெற்கு	புலோலி	3000. 00
இ. ராமச்சந்திரன் அத்தியடி	யாழ்ப்பாணம்	2000. 00
ஜெ. ஜெயதீபன் பாரதவீதி	அச்சுவேலி	1500. 00
தி. சோமஸ்கந்தராசாகுருக்கள் நெல்லன்டை பருத்தித்துறை		1000. 00
குகன்ஸ்ரோர்ஸ் மருத்துவமனைவீதி	யாழ்ப்பாணம்	2முடை அரிசி
குபேரன் களஞ்சியம் மருத்துவமனைவீதி	யாழ்ப்பாணம்	1முடை அரிசி
விஜித்தா புடைவையகம் பெரியகடை	யாழ்ப்பாணம்	1முடை அரிசி 500. 00
ஸ்ரீபாரத்தசாரதி ஸ்ரோர்ஸ் கஸ்தூரியார்வீதி	யாழ்ப்பாணம்	1முடை அரிசி
த. விக்னேஸ்வரன் கண்ணாதிட்டி	யாழ்ப்பாணம்	1000. 00

(தொடரும்...)

நாக்கானது கத்தியைக் காட்டிலும் ஆழமாகப் பாயும்.

உண்ணி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே

திரு கு. நவாரத்திரோஜா அவர்கள்

தானங்களில் எத் தனையோ வகையுண்டு. அவை எல்லாவற்றினும் மிகச்சிறந்தது எது என்று கேட்டால் அன்ன தானந்தான். தானங்களுள் தலைசிறந்த தானம் என்று கூறலாம். கண்ணன் கீதை யிலே சொல்கிறான் எவன் தனக்காக மட்டும் ஆகாரம் தேடிச் சாப்பிட்டுக் கொள்கிறானோ அவனுடைய பாபத் தையும் முழுக்க அவனேதான் அனுபவித்தாக வேண்டும். வேறு யாரும் அதில் பங்கு எடுத்துக்கொள்ளமாட்டார்கள் என்கிறார்.

தர்மராஜாவுடைய யாகத்தை ஒப்பற்றுது என்றார்கள் ரிஷிகள் அனைவரும். மேனியில் பாதி பொன்னிறம் படைத்திருந்த கீரிப்பிள்ளையொன்று அந்த யாகசாலையிற் புரண்டெழுந்து அந்த ரிஷிகளைப் பொய்யர்களென்று பகர்ந்தது. தாம் அறிந்து பொய் சொல்லவில்லை என்றார்கள் புங்கவர் எல்லோரும். பின்பு கீரிப்பிள்ளை சொல்லலாயிற்று:- பஞ்சம் ஏற்பட்டவொரு நாட்டில் பலபேர் பட்டினி கிடந்து மடிந்தனர். அங்கு ஓர் ஏழை பக்தா அவரது மனைவி, பிள்ளை, மருமகன் ஆகிய நான்குபேர் வழுவாத வாழ்க்கை வாழ்ந்து வந்தனர். உணவு இல்லாது பட்டினி கிடப்பது சர்வசாதாரணம். ஆனால் ஈசவர் உபாசனை என்ற அருள்விருந்து இரவும் பகலும் அவர்களுக்குக் கிடைப்ப தாயிற்று. பல நாள் பட்டினிக்குப் பிறகு கொஞ்சம் கோதுமைமாவு அவர்களுக்கு வீடுதேடி வந்து பிட்டஷையாகக் கிடைத்தது. நான்கு ரொட்டிகளாக அதைச் சித்தப்படுத்தினார்கள். படைத்தவனுக்கு அவைகளை

நைவேத்தியமாகப் படைத்தார்கள். பிரசா தத்தை அருந்த அமர்ந்தபொழுது அதிதி ஒருவர் வந்து சேர்ந்தார். திரிகரண சுத்தியுடன் அவருக்கு வரவேற்பு. பக்தர் தமது ரொட்டியைப் பணிவுடன் அவர் முன் வைத்து அருந்தும்படி விண்ணப்பித்தார். அதனால் அவர் பசி அதிகரித்தது. மனை வியும், மகனும், மருமகளும் அவரவர் பாகத்தைப் பண்டிடுன் அவர் முன் வைத்து வணங்கினார்கள். அதிதி நான்கு ரொட்டி களையும் அருந்தி அவர்களை ஆசீவதித் துச் சென்றார். நால்வரும் பட்டினி கிடந்து பரலோகம் அடைந்தார்கள். ரொட்டி செய்யும்பொழுது எஞ்சி நிலத்தில் விழுந்த மாவின்மீது கீரிப்பிள்ளை படுத்துப்புரளா அதன் உடலில் பாதி பொன்னிறமானது. மடிந்த பக்தர் ஒருநாளும் தமக்கென்று சமைக்கவில்லை. உயிரவாழ்தல், உணவைப் பெறுதல், அதை வேண்டியவர் களுக்குக் கொடுத்தல், மாய்தல் ஆகிய அனைத்தும் அவருக்கு ஒரு வேள்வி யாயிற்று. அதில் மிஞ்சிய மாவு அவ்வளவு புனிதம் வாய்ந்ததாயிற்று. ஆகையால் கீரிக்குப் பொன்னிறமேனி பாதி வந்தது. அதற்கு நிகரான யாகத்தை வேறு எங்கும் காணவில்லை. செயல் அனைத்தையும் ஈசவரார்ப்பணமாகச் செய்வதே யாகம். தியாகத்தை வளர்ப்பதற்குச் செயல்புரிதல் யாகம். போகத்தை வளர்ப்பதற்குச் செயல் புரிதல் பாபம். தன் உயிரையே வழங்கும் தியாகிக்கு எக்கரமமும் ஈசவர் வழிபாடு ஆயிற்று.

தானங்களிலே அன்னதானத்துக் காரணம்.

சோமபலதான் தீமைக்கும் துன்பத்திற்கும் காரணம்.

குரிய விசேஷம் என்னவென்றால் மனிதன் ஆசைவயப்பட்டவன். இந்த உலகத் தையே கட்டி ஆண்டாலும் அவனுடைய மனது ஒருபொழுதும் திருப்தி அடைவதில்லை. இன்னும் வேண்டும், இன்னும் வேண்டும் என்று அவாவுடையவனாக இருக்கிறான். பணம், பொன், பொருள், பூமி, வீடு, நகை இப்படி எவ்வளவு கொடுத்தாலும் வாங்கிக் கொள்ளுவான். அதற்கு மேல் கொடுத்தாலும் வாங்கிக் கொள்ளுவான். இவ்வளவும் போதும் வேண்டாம் என்று சொல்ல மாட்டான். அன்னம் போடுகிறபோதுதான் என்னதான் வயிறு நிறையச் சாப்பிட்டாலும் ஓரளவு சாப்பிட்டவுடன் போதும் என்று கூறுவான். எனவே இந்த அன்னதான்தாலேதான் ஒருவனைப் பூரணமாகத் திருப்தி செய்ய இயலும்.

நேராக உயிரோடு உடம்பையும் சேர்த்து வைத்து இரட்சிப்பதும் அன்னம் தான். அதனால் தான் உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோர் என்று சொல்லி யிருக்கிறது. மனிமேகலையில் இப்படி அன்னதான் விசேஷம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மனிமேகலைக்குக் காஞ்சியில் அஷ்சய பாத்திரம் கிடைத்து அவள் அதை வைத்துக்கொண்டு சகல ஜனங்களின் பசிப்பினியையும் போக்கினாள். இதற்கு அனேக யுகங்கள் முந்தியே இதே

காஞ்சிபுரத்தில் அம்பாளும் இதே அன்னதானத்தைப் பண்ணியிருக்கிறாள். ஜகன் மாதா இங்கே இரு நாழி நெல் கொண்டு எண்நான்கு அறம் இயற்றினார் என்று சொல்லியிருக்கிறது. இங்கே அன்னபூரணிக்குச் சந்திதி இருக்கிறது. திருவையாற்றிலும் அம்பாள் தர்ம ஸம்வர்த்தனியாக அறம் வளர்த்த நாயகியாக இருக்கிறாள்.

நம் ஈழமாநகரின் வடபாலுள்ள வடமராட்சியின் தொண்டைமானாற்றுச் செல்வச்சந்திதி ஆலயத்தில் உள்ள அன்னதானக் கந்தனோ சந்திதியான் ஆச்சிரமத்தின் அன்னதானப்பணிமூலம் பசி என்று வருவோர்க்கெல்லாம் வயிறாருணவு கொடுத்து அகமகிழ்கிறான் அன்னதானக்கந்தன். இதற்காக அல்லும் பகலும் அயராது உழைப்பவர்தாம் சந்திதியான் ஆச்சிரமத்தின் சுவாமி அவர்களும் அவரது தொண்டர்களும் தான் அன்னதானப்பணியோடு நின்று விடாது இன்னும் ஏராளமான பணிகளையும் ஆற்றிவருவதை இன்றும் நாம் நேரிற் காணலாம். அவை பற்றி அன்பர்கள் நூன்சுடர் தைமாத இதழில் படித்திருப்பீர்கள். நான் எழுத வேண்டிய அவசியமில்லை. வாழ்க சந்திதியான் ஆச்சிரமம் வளர்க அதன்பகுதி.

இறைவன் உள்ளத்தில் எழுந்தருள

இறைவன் உன் உள்ளத்தில் எழுந்தருள வேண்டுமானால், உன் உள்ளம் தூய்மையாக இருக்கவேண்டும். குப்பை நிறைந்த இடத்தில் இருக்க நீஒப்புக்கொள்ளமாட்டாய் அல்லவா? அதுபோல காமம், கோபம், வஞ்சனை, குது, புலை, கொலை, பொய் முதலிய அசுத்தங்கள் நிறைந்த உள்ளத்தில் இறைவன் இருக்க மாட்டான். ஆகவே, சாந்தம், சந்தனம் தெளித்து, அறிவு என்ற விளக்கேற்றி, உண்மை என்ற தூபம் கமழுவை. இறைவன் அந்த உள்ளத்தில் எழுந்தருளுவான்.

தீய ஆசைகளுக்கு அடிமையாகாதார்கள்.

மரணபயம்

திரு க. கணக்ராசா அவர்கள்

இறைவனின் ஓர் அம்சமே சீவ ராசிகள். எமது உடலை வெறும் உடலாக நினைத்துப் பிறவிதோறும் இந்த உடலைப் பேணமுடியாது என்று தெரிந்தும் நாம் முடிந்த அளவு முயற்சிக்கவே செய்கின்றோம். இந்த முடிவில்லாத முயற்சியில் இந்த உடல் ஒருநாள் அழியும் என்ற எண்ணம் உத்திடவே மரணத்தினை நினைத்துப் பயப்படுகின்றோம். உலகம் முழுவதுமே மரணபயத் திற்கு ஆளாகிறது. அதனாற்தான் உலகம் நிலைக்கிறது.

பிரமத்திற்குப் பயந்து அக்ளி ஶாரி கிறது. அதனால் குரியன் பிரகாசிக்கிறது. அதனால் உலகமே இயங்குகிறது என்கிறது உபநிடதம். நம்மைச் சுற்றிலும் இம் மரணவிளையாட்டுத் தொடர்கிறது. நுண்ணிய கிருமிகள் (எஜ்வி) தொடக்கம் மிருகங்கள், மனிதர்கள் இரவு·பகலாக அகப்பட்டதை உட்கொண்டு மரணத்தின் வாய்க்குள் ஓடிக்கொண்டே இருக்கிறது. மனிதனின் படைப்பில் கைக்கடிகாரம், கண்ணிமரணம், மரணம் என இடைவிடாது தெரிவித்துக்கொண்டே இருக்கிறது.

இறைவன் இந்த இரகசியத்தை அறியுமாறு வைக்கவில்லை. இப்பரம இரகசியத்தைத் துருவி அறிந்தவர்களான யோகிகள், முனிவர்கள் பற்றிய பல கதைகள் அறிகின்றோம். ஆனால் அவர்களும் இறந்துவிடுகின்றனர். எதிர்காலத்தைப் பார்க்க முடியாமை ஒரு விதத்தில் நல்லதுதான். அதனால் தான் உலகம்

நிலைக்கிறது.

ஆசையும் பசியும் தூரத்துகிறது. மனிதன் தன் பகுத்தறிவுக்கு எட்டியபடி வாழ்க்கையின் பொருள் என்பதற்குரிய இரகசியம் அறியாதவனாக, சாத்திய மில்லாத நம்பிக்கை உடன் வாழ்கிறார்கள். பிறப்பிற்கு இறப்பிற்கு இடையே நிகழும் நிகழ்வுகள் இந்த உலகம் ஒரு நாடக மேடை என்பதைத் தெரிவிக்கிறது. ஒரே பாத்திரத்தைப் பலவேறு நடிகர்கள் பல வேறு விதமாக நடிக்கிறார்கள். பயமும் சோகமும் எந்த அளவிற்கு எமது·இன்பத்தைக் குறைத்து விடுமோ என வருத்தம் ஏற்படுகிறது. மரணபயம் காரணமாக ஒரு கோடிமுறை பிறந்து இறந்து விடுகிறோம். “கோழைக்கு ஆயிரம்முறை சா மனோ வலிமை உடையவர்க்கு ஒரே முறைதான் சா” என்ற உண்மை உண்மையே. அவரே மாவீரன் ஆவார்.

“உடம்பும், உணவும் ஜம்புதங்களின் படைப்புக்களே. நாம் எதையும் கொண்டு வரவில்லை. எதையும் கொண்டு செல்லப்போவதில்லை. ஆனால் விதிப்படி அது நடக்கிறது. எப்போல் முடிந்த காரியம் ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லை. முழுவதும் உண்மை நாமறிவோம் ஆரறிவார்” என்கிறார் யோகர் சுவாமிகள்.

உலகம் எம் காலாடியில் பம்பரம் போல் சுழல்கிறது. உயரத்தில் குரியன், சந்திரன், கிரகங்கள், நடசத்திரங்கள் நடமாடுகின்றன. நாமும் ஓடிக்கொண்டு இருப்போம். ஏன் பயந்து பயந்து சாக

நல்லோ இணக்கம் மனிதனை மேலோன் ஆக்குகிறது.

கார்த்திகை மஸர் 2006

வேண்டும். நம் பார்வை தொலைதாண்டிச் செல்லமுடியாது. கண்ணுக்குப் படுவதை எடுத்துக்கொள்ள விழைகின்றோம். ஆனால் மரணத்தின் பின் என்ன ஆகும் என்பதை எவரும் கண்டு கொள்வதில்லை. ஆசை காரணமாக வேண்டாததற்கெல்லாம் பயப் படுகின்றோம். சரியானவை மட்டும் உறுதி செய், எது முக்கியமில்லை என்பதையும் கண்டறி. சரி, பிழை, பாவம், புண்ணியம், பிறப்பு, இறப்பு, வெற்றி, தோல்வி என்ற இரட்டைகளைத் தீர்மானம் செய்து கொண்டால் கவலையின்றி, சந்தேகமின்றி, அச்ச மின்றி, மரணபயமின்றி வாழ்க்கைப் பயணம் தொடரலாம்.

இப்பிறவி நாம் கேட்டுக் கிடைக்கப் பெற்றதா மரணத்தை நாம் வரவழைக்க முடியும். இயற்கையாக வரும் ஒன்றை வலிந்து பெறுவதை உலகம் பிழை என்று கூறுகிறது. ஆழிப்பேரவை எவரையும்

நாளச்சூடு

விட்டுவைக்கவில்லை. தான் நினைத்த தைச் சாதித்துவிட்டு ஓய்வு பெற்றுள்ளது. அதிலும் சிலர் சாவில் இருந்து தப்பியும் உள்ளனர். மீண்டும் மீண்டும் ஏற்படவே செய்கிறது. முற்கூட்டியே அறியும் நிலை இருப்பினும் மனித உயிர்கள் காப்பாற்றப் படுகின்றன. கரையைக் கடந்துவரும் கார் இருளை ஒத்த அலைகள் கட்டடங்கள், மரம், செடிகள் அணைகளைத் தளர்த்தித் துடைத்து விடுகின்றன. இதனால் மரண பயம் வரவே செய்கிறது. 40-50 வருடங்களுக்கு அறியாத காலம் போய் அடிக்கடி சனாமி வரும் காலமாகி விட்டது. இது பல மில்லியன் டொலர் சேதத்தினை ஒரு சில நூடியில் ஏற்படுத்திவிடுகிறது. இயற்கையின் சீற்றும் என்றால் மரணபயம் என்ன செய்யும். அச்சத்தோடுதான் வாழப் போகின்றோம்.

(தொடர்ச்சி...)

வைத்திலிங்கம் அன்சன்ஸ் ஸ்ரான்லிவீதி யாழிப்பானம்	1முடை அரிசி 10K பருப்பு
பெற்றா ஏஜன்ஸ் நிறுவனம்	
மகாராணி புடைவையகம் மூலம்	மருத்துவமனைவீதி 3முடை அரிசி
சுந்தரன் ஸ்ரோர்ஸ்	பெரியகடை 10முடை அரிசி
கணேசன் ஸ்ரோர்ஸ்	அப்புத்தளை 1முடை அரிசி 1புட்டிபருப்பு
தங்கவேலாயுதம்	1முடை அரிசி 1புட்டிபருப்பு
Dr.செ. சிவசம்பு	பருத்தித்துறை 1புட்டி உடைச்சுட்டுமுந்து
Dr.பொ. சிவபாலன்	தொண்டைமானாறு 5000. 00
உதயகுமார் குடும்பம்	உரும்பராய் 500. 00
க. கோகுலகாந்தன்	லண்டன் 1000. 00
V. தயாசீலன்	லண்டன் 1000. 00
ஏ. அனுசாந்தன்	நீர்வேலி 1முடைஅரிசி 1000. 00
கணபதிப்பிள்ளை ஆசிரியர் இலக்கியவாசா அல்வாய்	குப்பிளான் 1000. 00
த. செல்வராசா கட்டவேலி	கரவெட்டி 1000. 00
மிதுளா கட்டவேலி	கரவெட்டி 600. 00
S. சண்முகரட்னம் வேப்பங்குளம்	வவுனியா 1000. 00
	13,300. 00

(தொடரும்...)

அடுத்தவர் சொல்லுவதை கவனிக்கப் பழகுங்கள்.

துவ முனிவணின் தழிழ் மந்திரம் தொடர்-4

தீரு சிவமகாலிங்கம் அவர்கள்

திருமூலரூடைய திருமந்திரமானது சாதாரண கவிதைகளைப்போல இலக்கிய இன்பத்தை மட்டும் வழங்கவில்லை. பாரத நாட்டில் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக வாழ்ந்த ஞானிகளின் அனுபவ உணர்வில் நிலவி வந்துள்ள தத்துவங்களை உபதேசிப்பதற்காக எழுந்த அனுபவ ஞானத் திருநூலே திருமந்திரம் ஆகும். யோக நிஷ்டையில் இருந்து உள்ளுணர்வில் தரிசித்த இறை உண்மைகளையே பாடல் களாகத் தந்திருக்கின்றார். மனித உடம் பிற்குள் நின்று செயற்படும் மெய்ப்பொருளாகிய இறைவனை நேரிலே தரிசித்த

நான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ் வையகம்
வான் பற்றி நின்ற மறைபொருள் சொல்லிடின்
ஊன் பற்றி நின்ற உணர்வு மந்திரம்
தான் பற்றப் பற்றத் தலைப்படும் தானே

எந்தச் செயலும் சிறப்படைவதற்கு தொடர்பயிற்சி மிகவும் அவசியம் என்பதை உலகியல் வாழ்க்கையில் நாம் அறிந் திருக்கின்றோம். தீயானப் பயிற்சியினைத் தொடர்ந்து செய்து அகத்திலே இறைஒளியைப் பிரகாசிக்கச் செய்தல் வேண்டும். பயிற்சி செய்து அந்த உணர்விலே திளைக்க வேண்டும் என்பதற்கு பற்றப் பற்ற என இரண்டு முறை அமுத்திக்கூறுகின்றார். இறையருள் பெற்ற அருளாளர்களிடம் குறுகிய நோக்கம் எதுவும் கிடையாது. உலக மக்கள் அனைவரும் சேமமாக வாழவேண்டும் என்பதே அவர்களின் பிரார்த்தனையாகும். “ஆழக் தீயதெல்லாம் அரன் நாமமே

திருமூலர் தான் அடைந்த பேரின்பத்தை உலக முக்கள் எல்லோரும் பெறவேண்டும் என விரும்பினார்.

வானில் வியாபித்துள்ள பரம் பொருளே ஊனிலும் மறைந்து நிற்கிறார். உணர்விலும் கலந்து இருக்கின்றார். இந்த ஆத்மீக உணர்வு நிலையைப் பற்றிக் கொண்டு ஈடுபட ஈடுபடப் பேரின்பமானது தானே சித்திக்கும். தான் பெற்ற பேரின் பத்தை உலகமும் பெற்றுக் கடைத்தேர வேண்டும் என்பதைப் பின்வரும் திருமந்திரப் பாடலின் ஊடாகத் தவயோகி விளக்குகின்றார்.

குழக் வையகமும் துயர் தீர்க்கவே” என ஞானக்குழந்தையாகிய சம்பந்தரும், “பார் வாழத் திருவீதிப் பணிசெய்து பணிந்தேத் திப் பரவிச் செல்வார்” எனச் சேக்கிமார் பெருமானும் “எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதுவே யல்லால் வேறொன்றறி யேன் பராபரமே” எனத் தாயுமான சுவாமிகளும் இந்த உயர்ந்த பண்பு நிலையினைத் தங்கள் பாடல்களில் போற்றிப் பாடியுள்ளார்கள்.

திருமூலர் அட்டமாசித்திகளும் கைவரப் பெற்றவர் “பிரான்” என்று சைவ உலகம் துதித்து வணங்குகின்ற மகாஞானி. சைவசமய ஆசாரியர்கள் அனைவராலும் குருவாக மதித்துப் போற்றப்

உண்மையை நாம் அறிவினால் மட்டும் காணபதில்லை.

பட்டவர். செல்வத்தைக் குறிக்கின்ற திரு என்ற அடைமொழி இவருடைய நூலிலும் இவரின் பெயரிலும் காணப்படுவது சிறப்பான அம்சமாகும். நமது புலன்களினாலோ அறிவினாலோ இறைவனைக் காண நினைப்பது ஒருவர் தன்னுடைய தோளில் தான் ஏறி நிற்பதையும் வண்டி சக்கரத்தை உருட்டுவதையும் ஒக்கும் என உபநிடதங்கள் கூறுகின்றன. அருளாளர்கள் ஞானிகள் அடக்கத்தோடுதான் பேசுவார்கள். “நிறைகுடம் தளம்பாது” என்ற முதுமொழியை இவர்களுடைய வாக்கிலும் வாழ்விலும் காணலாம்.

எம்பெருமானுடைய பெருமையையூர்தாம் சரியாக அறிவார்கள். இந்தப் பெருமையின் அகலத்தையும் நீளத்தையும் யாரால் அளந்து அறியமுடியும். பிரமாவும் விஷ்ணுவும் அடிமுடி தேடியும் காணமுடியாது சோதிப்பிழம்பாகக் காட்சி தந்த வடிவமே பரம்பொருள் எனப் பூரணவரலாறுகள் கூறுகின்றன. “மாலொடயன்றியாத வண்ணமும் உள்ளது நீறு” என்கிறார் சம்பந்தர். “தேடிக் கண்டு கொண்டேன் திருமாலொடு நான்முகனும் தேவனை என்னுள்ளே தேடிக் கண்டு

ஆருறிவார் எங்கள் அண்ணல் பெருமையை

ஆருறிவார் இந்த அகலமும் நீளமும்

பேர் அறியாத பெருஞ்சுடர் ஒன்று அதின்

வேர் அறியாமை விளம்புகின்றேன்.

முதலாம் தந்திரத்தின் முதலாவது பகுதியில் உபதேசம் என்ற தலைப்பில் முப்பது பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. குருபக்குவமுள்ள தனது சிஷ்யங்குக்கு கூறுவது உபதேசம் எனப்படும். உபதேசம் என்ற வடமொழிச் சொல்லுக்கு உடனிருந்து உணர்த்துதல் என்பது பொருள். அவரவர்களுடைய பக்குவநிலைக்கு ஏற்பாற்கக்கை என்பது உறவும், உறவுக்கல்ந்த செயல்களுமாகும்.

கொண்டேன்” என அப்பர் பெருமானும் தனது பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

உலகிலே யாரும் அறியமுடியாத சுடர் அது. அதன் வேர் ஒங்கி இருக்கிறது என்பதை நான் அறியேன். அறிவுக்கு அப்பாற்பட்டவன் இறைவன் என்பதை நான் உணர்ந்திருக்கின்றேன். தன்னால் அறியமுடியாத தன்மை உள்ளூறு என்று கூறி இறைவனின் எல்லையற்ற தன்மையையும் உயர்வையும் உணர்த்துகின்றார். இறைவனுடைய பேரினபத்திலே ஜந்து புலன்களும் ஒன்றி நின்று எல்லாம் மறந்து நிற்கின்ற நிலையே உண்மையான ஞானநிலை, மோனநிலை ஆகும். ஞானத்தில் எல்லாம் சிறந்த தவஞானத்தினைப் பெற்ற தவயோகி தான் உணர்ந்த உண்மைநிலையினை அவையடக்கமாகக் கூறுகின்றார். நீண்டகாலம் தவமிருந்து அந்தப் பேரானந்தத்திலே தோய்ந்து தோய்ந்து அழுந்தி அதன் எல்லையற்ற தன்மையை உள்ளவாறு உணர்ந்து அந்த உணர்வு நிலையிலே நின்று பின்வரும் திருமந்திரப்பாடலை திருமூலர் தந்துள்ளார்.

இறைவன் ஞானத்தை வழங்குவான். கடவுட் தத்துவத்தையும், உயிர் வர்க்கங்களையும், இந்த உலகையும், உலகின் இயல்புகளையும் நுட்பமாக ஆராய்ந்த தவயோகி நித்தியப் பொருள் மூன்று எனக்குறிப்பிடுகின்றார். சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்கள் இந்த மூன்றையும் முப்பொருள் உண்மை எனக் கூறுகிறது. பசு என்பது

ஆன்மா, பாசம் என்பது ஆன்மாக்களை சுட்டிநிற்கும் தலைகள். இந்தமுன்றும் நித்தியமான உள்பொருள்கள். உயிரும் தலையும் சுகவரணைப் போல அநாதி யானவை. பாசம் என்பது ஆணவும், கனமம், மாயை என்ற மூவகை மலங்கள். இந்த மும்மலப் பாசத்திலே மலங்கள் கட்டுண்டு நிற்கிறது. ஆணவும் நான் என்ற அகங்காரத்தையும் எனது என்ற மகாரத்தையும் உயிர்களிடம் தோற்றுவித்து அறியாமையில் அமிழ் த துகிறது. “கோனாகி யான் எனது என்று அவரவரைக் கூத்தாட்டும்” என மணிவாச கப்பெருமான் தனது தெய்வ வாசகமாகிய திருவாசகத்தில் ஆணவத்தின் தன்மையை அழகாகச் சித்தரிக்கின்றார். நல் வினை, தீவினை என்ற வேறுபாட்டை உண்டாக்கி உயிரை ஆட்டுகின்ற தத்துவம் கனமமலம் ஆகும். ஆன்மா உலகியல் இன்பங்களை அனுபவிப்

பதி பச பாசம் எனப் பகர் மூன்றில்
பதியினைப் போல் பச பாசம் அனாதி
பதியினைச் சென்றஞ்சுகாப் பச பாசம்
பதியணுகில் பச பாசம் நில்லாவே

திருமூலர் பல கலைகளிலே பாண்டித்தியம் பெற்றவர். வைத்தியம், இரசாயணம், பெளதிகம், வானசாஸ்திரம் ஆகிய எல்லாத் துறைகளிலும் வல்லவராகவும் திகழ்ந்தார். மனத அறிவின் எல்லைக்குள்ளும் அதற்கு அப்பாலும் விரிந்து பரந்து நிற்கிற தத்துவங்களையெல்லாம் மெய்யுணர்வினால் கண்டு பேசுகிற தவயோகியாகக் காணப்பட்டார்.

அறிவுக்கு அப்பாறப்பட்ட தத்துவங்களை விளக்குவதற்காக அறிவுக்கு புலனாகின்ற உண்மைகளை உதாரணம்

பதற்கு வேண்டிய போகங்கள் அனைத்தும் மாயையில் இருந்தே தோற்றும் பெறுகின்றன. சிவதத்துவம், வித்தியாதத்துவம், ஆன்மதத்துவம் ஆகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்கும் மாயையே காரணம் ஆகும்.

உயிரும் அதைப் பற்றியுள்ள பாசமும் இறைவனைச் சேர்மாட்டாது. இதனையே பச பாசம் பதியினைச் சென்று அணுகமாட்டாது என்கிறார். உயிரானது பிறப்பு இறப்பில் அகப்பட்டு இறைவனை அணுகமுடியாமல் பாசத்தில் அழுந்திக் கிடக்கிறது. இந்தப் பாசம் நீங்கி அறியாமை அகன்று உயிர் உய்திபெறல் வேண்டும் என்றால் அதற்கு இறைவனை வந்து ஆட்கொள்ளவேண்டும். பதியானவன் கருணையோடு ஆன்மாவை அனுகும் போது அதைப் பீடித்துள்ள தலைதானாகவே நீங்கிவிடும்.

காட்டுகின்றார். குரிய காந்தக் கல்லின் கீழே பஞ்சை வைத்துச் குரியனுடைய கதிரை அந்தக் கண்ணாடியின் வழியாகச் செலுத்தினால் பஞ்சில் தீப்பற்றிக் கொள்ளும். குரியகாந்தக் கல்லுக்கு குரியனின் வெப்பசக்தியை ஈரக்கும் இயல்பு இருக்கிறது. பஞ்ச எளிதாகத் தீப்பிடிக்கும் இயல்புகொண்டது. குரிய காந்தக்கல்லையும் பஞ்சையும் ஒன்று சேர்த்து நம் முடைய மடியில் வைத்துக் கொண்டிருந்தால் தீப்பிடிக்காது. குரியகாந்தக் கல்லில் குரியனுடைய ஓளிக்கற்றையைக் குவியச்

செய்த பின்பு பஞ்சை வைத்தால் அதில் நெருப்பு பிடிக்கிறது. இந்தப் பொதிக விஞ்ஞான உண்மையை உதாரணமாகக் கொண்டு பெரிய ஆண்ம தத்துவத்தை திருமூலர் விளக்குகின்றார்.

ஆன்மாக்களின் பக்குவநிலைக்கு ஏற்ப இறைவனே குருவாக வந்து ஞானத்தை வழங்குகிறான் என்பது சித் தாந்திகள் கொள்கை ஆகும். “குருவரு

குரிய காந்தமும் குழ்பஞ்சும் போலவே
குரிய காந்தம் குழ்பஞ்சைச் சுட்டிடா
குரியன் சந்திதியில் சுடுமாறு போல்
குரியன் தோற்ற முன் அந்ற மலங்களே

இறைவனே குருவாக வந்து ஞானத்தை ஊட்டுகிறான் என்பது நமது சமயக் கொள்கையின் அடிப்படையாகும். மணிவாசகப் பெருமானை இறைவன் குருந்தமரநீழலில் குருவடிவாகவே வந்து ஆட்கொண்டார். இதனைக் “கோகழி ஆண்ட குருமனிதன் தாள் வாழ்க” என மணிவாசகரே தன்னுடைய தெய்வ வாசகத்தின் சிவபுராணவரிகளில் குறிப் பிடுகின்றார். குருவின் உருவத்தில் வந்து நமக்குத் திருவருள் புரிகின்ற அந்தத் திருமேனியைத் தரிசிப்பதே ஞானத்தைப் பெறுவதற்கு வேண்டிய பயிற்சியின் முதற்படிநிலையாகும். குருவைத் தரிசிப்

தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
தெளிவு குருவின் திருநாமம் செப்பல்
தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
தெளிவு குருஉரு சிந்தித்தல் தானே

குரு பக்தியும் ஞானமும் ஏற்பட்டு விட்டால் பலவிதமான நலன்கள் உண்டாகும். சிந்திப்பது, வணங்குவது காண்பது, செப்புவது ஆகிய அனைத்தும்

ளின்றித் திருவருள் இல்லை என்பது சைவசித்தாந்தம் காட்டும் முடிந்த முடிப ஆகும். குருவைச் சூரியனுக்கும் குருவருளைச் சூரியனுடைய கதிருக்கும். ஆன்மாவைச் சூரியகாந்தக் கல்லுக்கும் மும்மல அழுக்கைப் பஞ்சக்கும் உவமையாகக் காட்டி அரிய தத்துவ உண்மைகளைப் பின்வரும் திருமந்திரப்பாடல் விளக்குகிறது.

பது, குருநாதனின் திருநாமத்தைச் செப்புவது, குருவின் திருமொழிகளைச் செவியில் கேட்பது, அவருடைய திருஉருவத்தை எப்பொழுதும் தியானிப்பது ஆகிய அனைத்தும் மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெறுவதற்குரிய வழிகள் ஆகும் என்கிறார் திருமூலர். இங்கு தெளிவு எனக் குறிப் பிடப்படுவது ஞானத்தையே ஆகும். காண்பது அவனுடைய திருமேனியை; மந்திரம் அவனுடைய திருநாமம்; கேட்பது அவனுடைய திருவார்த்தை; சிந்திப்பது அவன் திருஉருவத்தை, இவை அனைத்தும் ஞானத்தை அடைவதற்கான திசை காட்டிகள் ஆகும்.

இறைவனாகிய குருவையே பற்றி நிற்கு மாணால் மூர்க்கப் புலன்கள் அனைத்தும் தானாகவே உன்வசம் அடங்கிவிடும் என்று உறுதி கூறுகின்றார் திருமூலர்.

பாகனின் ஆணைக்கு கட்டுப்பட்டு நடக்கும் யானையைப் போல உலக இச்சையில் சென்ற புலன்கள் திசைத்திரும்பி மெய்ப் பொருளை நாடிச் செல்லும். ஆன்மாவைப் பீடித்திருக்கின்ற உலகப் பற்றுக்கள்

நீங்கினால் தான் இறைவனைப் பற்றலாம். பற்றுக் களை நீக்குவதற்கு பற்றற்ற இறைவனைப் பற்றிப் பிடிக்கவேண்டும் என்பதைப்

பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்

பற்றுக் பற்று விடற்கு

என்றே தெய்வத் தமிழாகிய திருக்குறஞர் கூறுகிறது.

ஆன்மா தன்னைச் சார்ந்திருந்த மற்றப் பற்றுக்களை எல்லாம் நீக்கி விட்டுத் தன்னந்தனியே மனம் வாக்கு காயம் ஆகிய திரிகரணங்களையும் இறைவனாகிய ஞான குருவினிடத்தே ஒன்றிக் கச் செய்து விட்டால் புலன்கள் ஜந்தும் சீரான பாதையில் செல்லும் நிலையை அடைந்துவிடும். இந்த உடம்பிற்குள் நிற்

கின்ற ஆன்மாவானது குருவின் உபதேச வழியாக இறைவனை இந்த உடம்பிற்குள்ளேயே சந்திப்பது தான் தவயோகம். அந்தத் தவயோகம் குருவருளினால் தான் சித்திக்கும் இந்த உண்மையைப் பின் வரும் பாடலின் ஊடாகத் திருமூலர் விளக்குகின்றார்.

தானே புலனைந்தும் தன்வசம் ஆயிடும்

தானே புலனைந்தும் தன்வசம் போயிடும்

தானே புலனைந்தும் தன்னில் மடைமாறும்

தானே தனித்தெம் பிரான் தன்னைச் சந்தித்தே

(தொடரும்...)

மறத்

ஆண்டவனால் எமக்கு வழங்கப்பட்ட குணங்களில் முன்னிற்பது மறதி.

இந்த மறதிமூலம் பல நன்மைகளையும் சில தீமைகளையும் அடையலாம். சென்ற ஆண்டு நடைபெற்ற துன்பநிகழ்ச்சி ஒன்று இன்றுவரை மனதைவிட்டு மறையாது போனால் உன்னால் இற்றைவரை வாழமுடியுமா? உன் காதலினால் அடைந்த தோல்வியை மறக்காது விட்டால், உன் அருமைக் குழந்தை பறிபோனதை நினைத்துக்கொண்டால் மேற்கொண்டும் குழந்தையில் அன்பு செலுத்தலாமா? உன் நன்பனாருவன் செய்த துரோகத்தை நீ மறக்காது இருந்தால் அவனை நீ மன்னிக்க முடியுமா?

மறப்பதென்பது மிகவும் கவ்விடமானதும் துன்பப்படுத்துவதும்தான். இருந்தும் இங்கு நீ வாழவேண்டுமானால் மறந்துதான். தீரவேண்டியுள்ளது. மறப்பது என்பது சிறந்த ஞானிகளால்தான் முடியும். ஆகையால் நீயும் உன்னைத் தயார்படுத்திக்கொள். நான் இற்றைவரை சொன்ன மறதியால் நீ துன்பமில்லாது வாழலாம். மறதியையும் மறந்துவிடு இங்கு.

உன்னை உயிர்ப்பித்த இறைவனை ஈன்றெடுத்த, அன்னையை, அறிவுட்டிய ஆசிரியனை, மறப்பதால் வரும் மனவேதனையைக் குறைப்பதற்கு ஏரே ஒரு வழி, ஒவ்வொன்றையும் நினை, ஆனால் அந்த ஒன்றுக்கு நீ அடிமையாகாதே.

தன்னம்பிக்கை உடையவழகாக இருங்கள்.

வ.

முனினார் சொன்ன கதைகள்

யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் அவர்கள்

‘வாழ்க்கைச் சக்கரம்’ என வாழ்க்கையைப் பெரியோர் கூறியுள்ளனர். இதனுள் பல அர்த்தங்கள் பொதிந்துள்ளன.

வாழ்க்கை ஒரு சுற்றுவட்டமாக அமைகிறது. பிறப்பு, இறப்பு, மீண்டும் பிறப்பு. தொடர்ந்து இறப்பு. இந்தச் சுற்றுக்குள் உலகவாழ்க்கை அமைகிறது.

ஒரு வண்டிச்சக்கரம் சுற்றிச்சுற்றி ஓடிவருகையில் நீண்ட தூரத்தைக் கடந்து, பாதையில் எத்தனையோ நிகழ்வுகளைக் கண்டு வருகிறது. வாழ்க்கையும் நீண்ட காலவோட்டத்தில் பல அனுபவங்களைப் பெறவைக்கிறது.

சக்கரத்தின் மேற்புறம் இருக்கும் பகுதி, அது சுற்றுகையில் கீழேவந்து மீண்டும் மேலே செல்கிறது. இவ்வாறே வாழ்க்கையிலும் ஒருவருக்கு உயர்வும் தாழ்வும் மாறிமாறி வருகின்றன. இப்படிப் பல வகைகளிலும் வாழ்க்கை, ஒரு சக்கரத்தை ஒத்துள்ளது.

‘வாழ்க்கையில் உயர்வும் தாழ்வும் வரும்’ என்பதை நாம் மறந்து விடுகிறோம். தாழ்வு வரும்போது மீண்டும் உயரமுடியும் என்ற நம்பிக்கையில்லாத வர்களாக இருப்பதனாலேயே மனமிடிந்து போய் வேதனையில் உழல்கிறோம்.

உயர்ச்சி வரும்போதும் மீண்டும் வீழ்ச்சி வரும் என்பதை மறந்து எத்தனையோ ஆர்ப்பாட்டங்கள் செய்கிறோம். நாம் கீழேபோகும் போது கீழே இருப்பவன் மேலே செல்வதற்கான வாய்ப்பு உள்ளது என்பதையும் நாம் உணர்வதில்லை. இவற்றை மனங்கொள்வோமேயானால்

சத்தியம் ஒன்று அதனை ஆராதனை செய்யும் வழிகள்பல.

உயர்வு வரும்போது நிதானமாக நடந்து கொள்வோம்.

உயர்ச்சியடைந்தபோது திமிர் கொண்டோரின் நிலை என்னவாகும் என் பதை விளக்க முன்னோர் கூறிய கதை யொன்றைப் பார்ப்போம்.

நாரத மகாமுனிவர் ஒருமுறை உலகை வலம்வந்தபோது இமயமலைச் சாரலுக்குச் சென்றார். அங்கு ஒர் இலவமரம் வானளாவு உயர்ந்து கிளைகளுடன் மதர்த்துப் பெருமரமாய் நிற்பதைக் கண்டார். அதனிடம் அவர் ஒரு கேள்வி கேட்டார். “வாயுபகவான் உனது நண்பனா?” என்பதே அந்த வினா.

“என் இப்படிக் கேட்கிறீர்கள்,” என இலவமரம் எதுவும் புரியாமல் அவரிடம் கேட்டது. “வாயுபகவான் எந்த மரங்களையும் இப்படி வளர விடுவதில்லையே இடையிடையே தன் பலத்தைக் காட்டி, கிளைகளை முறித்து சேதமாக்கி விடுவாரே?” என முனிவர் கூறினார்.

அதைக்கேட்ட இலவமரம் அட்காசமாகச் சிரித்தது. “மற்றமரங்களைப் போன்று என்னை எண்ணி விட்டார்களா? என் பலத்தை நீங்கள் குறைத்து மதிப்பிட்டு விட்டார்கள். வாயுபகவான் என்னை என்ன செய்யமுடியும்?” என்று அது முனிவரிடம் கேட்டது.

“மகாமேருமலையின் முடியையே முறித்த வாயுபகவானின் பலம் உனது பலத்தைவிடக் குறைந்ததென்று நே கூறுவது நகைப்பைத் தருகின்றது. உன்னைவிட வயிரம் வாய்ந்த மரங்களே

கார்த்தக மலர் 2006

வாயுதேவனின் பலத்தை மதித்து நடக்கும் போது நீ ஆணவங்கொண்டு பேசுவது நல்லதல்ல.” என நாரதமகா முனிவர் அதற்கு அறிவுரை கூறினார்.

ஆனால் இலவமரமோ “வீண் பேச்சு எதற்கு? என் பலம் எனக்குத் தெரியும். வேண்டுமானால் வாயுதேவன் வந்து என்னோடு மோதிப்பார்க்கட்டும்” என்று காவத்துடன் கூறியது. அறிவுரை கூறுவது பயனற்றது எனக்கருதிய நாரத முனிவர் வாயுதேவனிடம் சென்று நடந்த தைக் கூறினார். வாயுதேவனுக்கு இத் தைக் கேட்டதும் மிகுந்த கோபமேற் பட்டது. அவன் கொடும் புயலாக மாறி இலவமரம் நின்ற இடத்திற்குச் சென்றான்.

புயலிலே சிக்கிய இலவமரத்தின் கிளைகளெல்லாம் முறிந்து அதுவே

நானச்சுடர்

அடியோடு சாயும் நிலைக்கு வந்தது. உடனே அது வாயுதேவனிடம் மன்னிப்புக் கோரி வணங்கி நின்றது. கோபந்தணிந்த வாயுதேவன் அதனைக் கீழே சாய்க்காது விட்டுச் சென்றான். பின்னர் அங்கு வந்த நாரதர் “இலவமரமே, இது என்ன கோலம்? உன் கிளைகளெங்கே? ஓரிலையைக் கூடக்காணவில்லையே. என்ன ஆயிற்று? உன்னுடைய இறுமாப்பு உன்னை மொட்டையடித்து இந்த நிலைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. உனதுநிலை எல்லோருக்கும் பாடம்புகட்டுவதாக இருக்கட்டும்” என்று கூறினார். இலவமரம் எதுவும் பேச முடியாத நிலையில் அமைதியாகநின்றது.

நாரதமுனிவர் கூறியதுபோல் இக் கதை எம் அனைவருக்கும் பாடம்புகட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

மனித வாழ்க்கையின் குறிக்கோள்

மனித வாழ்க்கை என்பது என்ன? அதன் இலக்கு, இலட்சியம் என்ன? என்பவற்றை எந்த மனிதனும் புரிந்துகொள்ள முயற்சிப்பதில்லை. உணவும், உடையும், வசதியுந்தான் மிக முக்கியம் என என்னும் மனிதன், நிதய சத்யமான உண்மையைப்பற்றி, தெய்வீகத்தைப்பற்றி நினைத்துக்கூடப் பார்ப்பதில்லை. இது தவறு. மனித வாழ்க்கையின் முக்கிய நோக்கம் உள்ளுறையும் தெய்வீகத்தைத் தானும் உணர்ந்து, சமுதாயத்திடம் அதைப் பகிர்ந்துகொண்டு, தானும் அனுபவித்து ஆண்திப்பதுதான். அதுதான் மனித வாழ்க்கையின் குறிக்கோள். அனைத்துக்கும் மனித உள்ளுணர்வுகள் அவசியமானவை. உணர்வுகள்தான் எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமானவை. ஒரு சிறிய கடிதம் எழுதவேண்டுமானாலும் யாருக்கு எழுத வேண்டும்? எப்படி எழுத வேண்டும் என்று சிந்தித்து அதன்பிறகே எழுதத்தொடங்குவார். ஆக முதலில் எழுதுவது உள்ளுணர்வுதான். பிறகே நடைமுறைச் சாத்தியமாகிறது. ஆகவே மனித வாழ்க்கை என்ன என்பதை முதலில் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அதற்குமுன் முதலில் தெய்வீகத்தை உள்ளுணர்வுகளால் சிந்தித்து அறிந்துகொள்ளுதல் அவசியம். இதைத்தான் வேதாந்தம் ‘பிரம்மவித் பிரம்மவம் பவதி’ என்று உரைக்கிறது. எந்த உருவத்தைப்பற்றி தீவீரமாகச் சிந்திக்கிறோமோ அந்த வடிவம் நமக்கு அமைந்துவிடுகிறது. கொடிய கொள்ளைக் காரணாக இருந்த ரத்னாகரன் தெய்வீகத்தைப்பற்றி மகரிஷிகள் கூறியவற்றையெல்லாம் கேட்டு, சிறிது சிறிதாகமாறி நிரந்தரமாக ராமநாமம் ஸ்மரிக்க ஆரம்பித்தான். அவ்வாறு ராமநாமம் ஸ்மரிப்பதோடு நிற்காமல் ராமருபத்தையும் நினைத்துப்பார்க்கத் தொடங்கினான். அதனால் ரத்னாகரனுடைய வடிவத்திலும் ஸ்ரீராமனுடைய திருச்சாயலும், தேஜஸ்ம் தோன்ற ஆரம்பித்தன. அவன் வாலம்கியானான். அதனால்தான் நல்லதையே செய்து, நல்லதையே என்னி, நல்ல முறையில் நடந்துளொள்ளும் போதுதான் உண்மையான மனிதன் என அழைக்கத் தகுதியாகின்றான்.

- ஸ்ரீ சத்யசாயிபாவா-

மற்றவர் வாழ்க்கையை வருத்தி மகிழாதே,

—

அவமாகிப் யோகும் தவம்

திரு நா. நல்லதும்பி அவர்கள்

“தவமும் தவமுடையார்க்கு ஆகும்; அவம் அதனை அ.திலார் மேற்கொள்வது” என்பது குறள்.

‘அவனருளாலே அவன் தாள் வணங்கி’ என்கிறோமே ஒப்பற்ற அந்த ஒருவனுடைய அருளைப் பெறவேண்டுமாயின் முன்னதாகவே அவனது அருளைப் பெற்றிருக்கவேண்டும். அதே போலத் தவஞ்செய்வதும் அதன் பயனை நன்கு அனுபவிப்பதும், முன்னர்த் தவஞ்செய்திருப்பவர்களுக்கே கைகளும். அவ்வாறு இல்லையாயின் ஒருவன் தவஞ்செய்ய முயல்வது அவமாகவே முடியும் என்பது மேற்கொண்ண குறளின் பொருள்.

மேலும், தவம்முயன்று, பெறுதற்கரிய மேன்மையை, வலிமையை அடையப் பெற்றவர்கள், தமக்குரிய வீடு பேற்றைப் பெறுவதற்கு அல்லது பிற உயிர்களின் நன்மைக்கான செயல்களைச் செய்வதில் முயற்சி செய்வதே பொருத்தமானது. அதைவிட்டுப் பொறாமை, ஆசை, கோபங் காரணமாக வேறு பிழையான வழிகளில் தமது தவத்தின் வலிமையைப் பிரயோகிப்பது மொத்தத்தில் தவத்தையே இழப்பதாக முடிந்துவிடும்.

உதாரணமாக, கந்தபூராணத்திலே, குரபன்மன், தாரகன், சிங்கமுகன் முதலிய தலைவர்களைக் கொண்ட அசுரர்களோடு முருகப்பெருமான் போர் புரிகின்ற நிலை ஏற்படுகிறது. இவர்கள், தமது தவத்தின் வலிமையைப் பயன்படுத்தித் தேவர்கள் முதலியோர்களையெல்லாம் அடக்கி ஆளுமுற்பட்டுவிடுகிறார்கள்.

இல்லைத்தை நடத்தும் ஆனால் காமவெறியன் ஆகாதே.

இந்த குரன் ஆதியோர்கள் தவஞ்செய்து சிவபெருமானுடைய திருவருளையும் வரத்தையும் பெற்றவர்கள். ஆனால் சிவபெருமானையே மதிக்காமல் செயற்படுகிறார்கள்.

இவர்களுடைய கொடுமைகளைப் பொறுக்கமுடியாத தேவர்கள் சிவபெருமானிடம் முறையிட்டுத் தமக்கு மீட்சி கிடைக்கத் திருவருள் பாலிக்குமாறு வேண்டிநிற்கின்றனர்.

தேவர்களுடைய வேண்டுதலுக்கு இரங்கிய இறைவன், கொடியவர்களான குரன் முதலியோரை அழித்து, தேவர்களைக் காப்பாற்றுமாறு முருகப்பெருமானை அனுப்புகின்றார்.

என்குணத்தனாகிய சிவன், வெவ்வேறு நாமம் பெற்றுத் திருவிளையாடல் செய்து தமது ஜந்தொழில்களை ஆற்றுகின்றார் என்பது சைவசித்தாந்தம்.

ஆகவே, இங்கே முருகப்பெருமான் சிவனின் வேறு அல்லர் என்பது உண்மையானது. எனவே, முருகப்பெருமான், அசுரரோடு போர் புரியுங்காலங்களில், பல தலங்களுக்கும் யாத்திரைசெய்து சிவபெருமானை தொழுது அவனருள் பெற்றுச் செல்கிறார் என்கிறது புராணக்கதை.

தான், சிவபெருமானாகிய தலைவனுக்குக் கட்டுப்பட்டவன்; தலைவனை மதிக்கவேண்டும்; அவன் ஒருவனே தேவன் என்பதை உலகுக்கு உணர்த்துகின்றார்

முருகப்பெருமான். அவ்வாறு, தலயாத் திரை செய்யும் முருகன், திருச்செந்தூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் போது, இந்திரனை நோக்கி, இந்தச் சூரணுக்கு இவ்வாறான வலிமை வந்தது எப்படி என்று கேட்டருள கின்றார்.

முற்றுமுணர்ந்தவரான முருகப் பெருமான் இவ்வாறு திருவருள் புரிந்தமை, தவத்தால் வரும் வலிமைப்பறி உலகம் அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதனாலே யாம்.

இந்திரன் சார்பாக, வியாழபக வான், சூரபன்மன் முதலானோரது தவ வலிமை பற்றிக் கூறுகின்றார்.

மேலைத் தவத்தால் தவஞ்செய்து

“மனத்துக்கண் மாசு இலன் ஆதல்; அனைத்துஅறன் ஆகுல நீர் பிற” (குறள்)

எல்லா உயிர்களிடத்தும் அன்பு செய்யவேண்டும். அன்பின் வழியில்தான் உயிர்நிலை அமைந்துள்ளது. அறவழி வாழ்வினால் அன்பைச் சம்பாதிக்கலாம். அன்பும் அறனும் இல்லறம் துறவறம் இரண்டிற்கும் இன்பந்தரவல்லவை. அன்பே சிவமாவதுங்காண்பீர்கள். அன்பு வாழ்க்கையில் இறைவனது அருள் வந்துசேரும்.

“அருள் என்னும் அன்புஸன் குழவி, பொருளென்னும் செல்வச் செவிலியான் உண்டு” (குறள்757)

அன்பும் அறனும் பொருந்த இறைவனைத் தொழுது வழிபாடு செய்தால் யாம் வேண்டிய வேண்டியாங்குப்பெறலாம். இதுவே தவஞ் செய்பவர்கள் பெறும் பெரிய போகும்.

“வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்தலால் செய்தவம் ஈண்டு முயலப்படும்” என்பது தெய்வப்புலவர் வாக்கு.

அதேநேரம், எமக்கு வருந்துன்பங்களைப் பொறுத்தலும் எவ்வியிர்க்கும் தீமை செய்யாமையும் ஆகிய நோன்பினைக் கொண்டதாக இருத்தலே தவத்துக்கு அழகாகும்.

தவம் சித்திக்கும்போது ஞானம் உண்டாகும். ஞானவழியிலே நின்று மேலும் சிவனைத் தொழுது வழிபட்டால் வீடுபேறு கிடைக்கும். வீடுபேறு பெற்றுவிட்டால் சிவனோடு அத்துவிதமாகச் சேர்ந்துகொள்வது மிகவும் எளிதாக அமைந்துவிடும்.

ஆனபடியால் பிள்ளைகளே, நீங்கள் பாவகாரியங்களை விலக்கி அறவழியில், நின்று சிவபெருமானை வழிபட்டுத் தவஞ்செய்யுங்கள். தவத்தினைவிட உயர்ந்த செல்வம் வேறில்லை என்று காசிபமுனிவர் உபதேசங்கு செய்கின்றார்.

கபடமற்ற தர்மமே துணை புரியும்.

“தருமமே போற்றிடன் அன்பு சார்ந்திடும்;
அருள் எனும் குழவியும் அணையும், ஆங்கவை
வருவழித் தவம் எனும் மாட்சி எய்துமேல்
தெருஞறும் அவ்வுயிர் சிவனைச் சேருமால்”

இப்படி உபதேசங்க்செய்த காசிபமுனிவர் தவத்தினால் மரணத்தை வென்ற மார்க்கண்டேயரது கதையையும் உதாரணமாகச் சொல்லுகின்றார்.

தவத்திற் சிறந்த குச்சகர் என்று ஒரு முனிவர் இருந்தார். அவருக்கு கெளச்சிகர் என்று ஒரு மகன் இருந்தார். கெளச்சிகர் நீண்டகாலம் தியானத்தில் இருந் தபோது, அவரது உடலை மரக்கட்டை என்று எண்ணிய மிருகங்கள் தமது உடலை அம்மரத்திலே தேய்த்துச் சொறி தீாத்துச் செல்லுமாம். அதனால் அந்த முனிவர் மிருகன்டுயர் என்று அழைக்கப்பெற்றார். மிருகன்டுயருக்கு மிருகன்டுமுனிவர் மகனாக பிறக்கின்றார். மிருகன்டுமுனிவருக்கு மக்கட்டபேறு இல்லாததினால் நீண்டகாலம் சிவனைத் தொழுது தவமிருந்தார். அவருடைய வேண்டுதலுக்குத் திருவுளமிரங்கிய இறைவன், அவர் முன் தோன்றினார். நீண்ட ஆயுஞும் கெட்டகுணமும் உடைய ஒரு பிள்ளை வேண்டுமா அல்லது பதினாறு வயதில் மரணிக்கும் சற்புத்திரன் வேண்டுமா எனக் கேட்டார். “எந்தக் குழந்தையும் நல்ல குழந்தைதான் மன் ணிற் பிறக்கையிலே அவர் நல்லவராவதும் தீயவராவதும் அன்னை வளர்ப்பினிலே” என்று பேசுகின்ற இவ்வுலகத் திலேயாராவது கூடாதபிள்ளை கிடைக்க வேண்டுமென்று கேட்பார்களா? அதுவும் முக்காலமும் உணர்ந்த முனிவர், பதினாறு வயதானாலும் நல்ல குணமுள்ள பிள்ளையே வேண்டுமென்று வரங்கேட்டுப் பெறுகிறார்.

சில காலஞ்செல்ல, மிருகன்டு முனிவருக்கு மகனாகப் பிறந் தபிள்ளையே மார்க்கண்டேயர் என்ற முனிவராகும்.

மார்க்கண்டேயர் நற்குண நற்செய் கைகளிலும் கல்விகேள்விகளிலும் சிறந்து வளர்ந்து வரும்போது பெற்றார். மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் காணப்பட்டார்கள்.

ஆனால் பதினாறு வயதை மார்க்கண்டேயர் அண்மித்தபோது பெற்றோர் கலங்குகிறார்கள்.

காரணத்தைக் கேட்டுணர்ந்த மார்க்கண்டேயர், தவத்தினால் ஆகாதது ஒன்றில்லை என எண்ணி, காசி மணிகர் ணிகைக் கோயிலை அடைந்து சிவனைத் தொழுது தவஞ்செய்கிறார்.

ஆனால், மார்க்கண்டேயருக்குப் பதினாறு வயது நிறைவற்ற கணப் பொழுதில், இயமன் அவரது உயிரை எடுக்க வருகிறான்.

தவஞ்செய்பவர், செய்யாதவர், ஏழை, செல்வன், கற்றோர், மற்றோர் என்றெல்லாம் இயமன் பார்ப்புதல்லை ஒரேந்தி, அவனுக்குத் தருமராசன் என்றும் பெயருண்டு அல்லவா.

ஆனால், தன்னிடம் வந்து தொழுது தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கின்ற ஒரு ஆன்மாவின் உயிரை இயமன் கொண்டுபோக விட்டால் தவத்தின் சிறப்பு என்னாவது? சிவபெருமானுடைய திரு

விளையாடலில் ஒன்று நிகழுகின்றது. தன்னைச் சரணமைந்து, கடுந்தவம் மேற் கொண்டிருந்த மார்க்கண்டேயரது உயிரை எடுக் கவிடாமல், இயமதருமராசனை உடைத்துத் தடுத்து விடுகிறார் எல்லாம் வல்ல சிலபெருமான்.

குற்றங் குதித்தலுங் கைகூடும் நோற்றலின்
ஆற்றல் தலைப்பட் டவர்க்கு
என்ற தெய்வப்புலவர் வாக்கும் இங்கு நோக்கத் தக்கது.

காசிபழுனிவர், தமது பிள்ளைகளான சூரபன்மன் முதலியோருக்கு, பொதுவாகத் தவத்தின் சிறப்பையும், எடுத்துக்காட்டாக மார்க்கண்டேயரது தவத் தின் சிறப்பையும் கூறினார்.

மார்க்கண்டேயர், தவத்தினை முறையாகவும் ஒரு நல்ல குறிக்கோளுக்காகவும் செய்கின்றார். சிவனது சித்தத்தின் பிரகரம் அவருக்குப் பலன் கிடைக்கிறது.

ஆனால், காசிபழுனிவராகிய தந்தையின் புத்திமதிகளை அலட்சியஞ் செய்த குரபன்மன் ஆகியோர், தாயாகிய மாயையின் வழிச் சென்று பலபெரிய யாகங்களைச் செய்கின்றனர். ஐம்புல இன்பங்களை அடைவதிலும், செல்வங்கள், வெற்றிகள், அழிவற்ற ஆயுள், நிலையான புகழ் என்பவற்றைப் பெறவேண்டுமென்ற பேராசையோடும், திருமால், பிரமன், இந்திரன் முதலாந் தேவர்களை அடக்கி ஆளவேண்டுமென்னும் முனைப் போடும் தவத்தைச் செய்து வரம் பெறுகின்றனர்.

அதனால் தவத்தின் இயல்புநிலை “தவமும் தவம் உடையார்க்கு ஆகும்; அவம் அதனை அ.திலார் மேற்கொள் வது”

என்பது திருவள்ளுவப் பெருந்தகையாரது கருத்தாகும்.

துணிவுடன் துணையும் இருத்தல் வேண்டும்.

மார்க்கண்டேயரது தவத்தின் பலனாக, இறைவன் அவருக்கு என்றும் பதினாறு வயதுடன் தன் பக்கத்தில் இருக்கும் பேறாக மரணமில்லாப் பெருவாழ்வை ஈந்தருள் செய்கின்றார்.

மாசுபடுகின்றது. தவஞ்செய்வோரது மன நிலையும் மாறுபடுகின்றது. தவத்தாற் பெற்ற வலிமையை, அவ்வலிமையாக நிற்பவனையே எதிர்க்கப் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஈற்றில் தாங்களும் தங்களைச் சேர்ந்தவர்களுமாக அசுரகுலமே அழிந்து போவதற்குக் காரணர் ஆகிறார்கள். குரசங்கார நிகழ்வு நமக்குக் கற்றுத்தரும் பாடம் இதுவே.

ஆகவே, தவம் செய்வதும் தவத் தின் பலனை அனுபவிப்பதும் மேலைத் தவத்தால் தவஞ்செய்பவர்களுக்கே பொருத்தமானது. அவர்கள் தாம் தவத்தினை வழிநிற்பர் என்பதும்

ஏனையவர்கள் சந்தர்ப்ப வசத் தால் ஒருகால் தவஞ்செய்ய முற்பட்டாலும், அவர்களுடைய மனமாற்றம் அல்லது கீழான உபதேசங்களினால், தவத்தை பிழையான பாதையில் பயன் படுத்தி தாழும் அழிந்து தம்மைச் சார்ந்த வர்களையும் அழியச் செய்வார்கள் என்பதும் இங்கே எடுத்துக் காட்டப் பெற்றிருக்கின்றது.

சுந்திதியான்

திரு ந. அரியரத்தினம் அவர்கள்

ஏகாத்மியப் பாடம் உங்கலம்

தூார்பால் பூர்வீகம்

மிருகவிலைச் சொந்த இடமாகக் கொண்ட நிருமதி சின்னத்தங்கம் விநாசித்தம்பிக்கு நான்காவது குழந்தை சுகப்பிரசவமாகக் கிடைத்த பொழுதிலும் தாயாருக்கு அவரது குழந்தை தொடர்பான மகிழ்ச்சி நீடிக்கவில்லை. காரணம் அந்தக்குழந்தை முழுமையாகவும் இயல்பாகவும் கண்விழிக்க முடியாத அதேநேரம் தாய்ப்பாலைக் குடிக்க ஆர்வப்பட்டாலும் அதனையும் இயல்பாகக் குடிக்கமுடியாது அவதிப்படுகின்ற வகையில் குறையுள்ள

குழந்தையாகக் காணப்பட்டது.

நான்கு குழந்தைகளில் ஏற்கனவே இரண்டு குழந்தைகள் தவறி விட்ட நிலையில் தற்பொழுது குறையுடன் பிறந்த இக்குழந்தைக்கு வைத்தியர்களும் சரியான சிகிச்சை அளித்து குணப்படுத்தமுடியாத நிலையில் அந்தத் தாயார் மிகுந்த வேதனை அடைந்தார்கள். தான் யாருக்கும் எந்தத்தீங்கும் செய்யாத நிலையில் தனக்குப் பிறக்கின்ற குழந்தைகள் தொடர்பாக தனக்கு ஏற்படுகின்ற துன்பங்களைத் தாங்கிக்

நந்செயல்களையே நான்தோறும் செய்க.

கொள்ள முடியாதவராக அவர் காணப்பட்டார். இறுதியில் இறைவனிடம் முறையிடு வதைத்தவிர அவருக்கு வேறு வழி இருக்கவில்லை.

மனிதர்களால் ஆகாத காரியத்தை இறைவனிடமே முறையிட வேண்டும். இறைவன் விட்ட வழியில் நாம் செல்வது தான் எமது இறுதிவழி எனச்சிந்தித்து செயற்பட்ட அந்த அம்மையாருக்கு கன வில் ஒரு காட்சி தென்பட்டது.

ஒரு ஆலயத்தின் வாசலில் அவர் இருப்பதுபோலவும் அந்த ஆலயத்தின் மூலஸ்தானத்திலே ஏற்கனவே இறந்த இவருடைய குழந்தைகள் இரண்டும் விளையாடிக் கொண்டிருப்பது போன்ற காட்சி அவருக்கு தென்பட்டது. இந்தக் கனவையோ கனவின் காட்சிகளையோ அவரால் விளங்கிக் கொள்ள முடிய வில்லை. ஆனால் கனவிலே காட்சிய ஆலயம் அவரது உள்ளத்தில் மிகத் தெளிவாகப் பதிந்துவிட்டது. இவ்வாறு தனக்கு கனவில் வெளிப்பட்ட ஆலயத்தின் அமைப்பை மற்றவர் களுக்கு எடுத்துக்கூறிய பொழுது அது ஸ்ரீ செல்வச் சந்திதி ஆலயம் என்பதை அந்த அம்மையார் தெரிந்து கொண்டார்கள்.

தனது குழந்தை தொடர்பான துன்பத்திலிருந்து விடுபடுவதற்கும் தனது குழந்தையைக் காப்பாற்றுவதற்கும் இறைவனிடம் வேண்டிய நிலையில் தனக்கு இவ்வாறான ஒரு காட்சி கனவிலே தென்பட்டது. அவருக்கு சிறிதளவு நம்பிக்கையை ஏற்படுத்துவதாயமைந்தது. இந்த நிலையில் திருமதி சின்னத் தங்கம் விநாசித்தம்பி அவர்கள் பிறந்து ஏற்ததாழ 40 நாட்களே ஆகியிருந்த அந்த பச்சிளம் குழந்தையுடன் ஸ்ரீ செல்வச் சந்திதி

ஆலயத்தை வந்தடைந்தார்கள். அங்கே வந்தபொழுது தான் கனவிலே கண்ட ஆலயம் இதுதான் என்பதை உணர்ந்து கொண்டதனால் உள்ளத்தில் உவகை பொங்க குழந்தையுடன் ஆலயத்திலேயே தங்குவதற்கு முடிவுசெய்தார்கள்.

திருமதி சின்னத்தங்கம் விநாசித்தம்பி அவர்கள் அந்தபச்சிளம் குழந்தையுடன் ஆலயச்சுழலிலேயே தங்கி சந்திதி முருகனை உள்ளம் உருகிவழிபாடு செய்தார்கள். ஆனால் இவ்வாறு வழிபாடு செய்தபொழுதிலும் குழந்தையின் சுக வீனம் எந்த வகையிலும் குணமடைய வில்லை. இந்த அம்மையாரது பரிதாப நிலைக்காக மனம் இழகிய சிலர் இந்த அம்மையாருக்கு ஆறுதல் கூறினார்கள். ஆனால் இன்னும் பலர் இந்தபச்சிளம் குழந்தையை ஆலயத்தில் வைத்திருந்து பழி சுமக்கவேண்டாமென்றும் குழந்தையை ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டுசென்று வைத்தியரிடம் காட்டி வருத்தத்தை மாற்று மாறும் தமது உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தினார்கள்.

இவ்வாறு பலர் பலவித உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தினாலும் ஆலயத்தை விட்டு விலகிச்செல்வதற்கு அவரது உள்ளம் இடம்கொடுக்கவில்லை. இந்தநிலையில் குழந்தையின் சுகவீனம் மேலும் மோசமடைய ஆரம்பித்தது. குழந்தைக்கு வலிப்பு ஏற்படுவதுபோன்ற நிலைமை ஏற்பட்டது. குழந்தையின் வாய் ஒருபக்கம் இமுப்பதுபோலவும் குழந்தையின் துடிப்பு குறைந்து செல்வது போன்ற பாதகமான மாற்றங்கள் ஏற்பட ஆரம்பித்தன. அந்த அம்மையாருக்கு என்ன செய்வதென்று விளங்கவில்லை. பயத்தினால் அவரது உடல் பதறத்தொடங்கியது. தான் இறைநடவடிக்கை புத்திசாலி.

அருளை வேண்டி இறையருளே தஞ்சை மென வந்தநிலையில் இங்கே சந்திதி யானும் மனம் இரங்கவில்லை என்பதை உணர்ந்து கொண்டநிலையில் அந்தத் துப்பத்தை அவரால் தாங்கமுடியாது துப்பத்தின் விளிம்பிக்கே சென்று விட்டார்கள்.

அருகில் ஒடிக்கொண்டிருக்கும் ஆற்றில் குழந்தையுடன் தானும்சேர்ந்து மூழ்கி இருவரும் இறந்துவிடுவதுதான் நல்லதென முடிவு எடுத்தார்கள். தனக்கு ஏற்கனவே அதிகம் அறிமுகமில்லாத இந்த ஆலயத்திற்கு நம்பிக்கையுடன் வந்து அபலைகளுக்கு ஆறுதல்தருகின்ற சந்திதிமுருகனை உள்ளும் உருகி வழி பட்டநிலையிலும் தனக்கு வீடிவு கிடைக்க வில்லை என்பதனால் இதனை அவர் தாங்கிக்கொள்ள முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. இந்தநிலையில் தனக்கு வேறுவழி இல்லாததினால் இந்தமுடிவை எடுத்துள்ளேன் என சந்திதிமுருகனிடம் இறுதியாக முறையிட்ட அந்த அம்மையார் தனது முடிவை நிறைவு செய்யத் தயாராகினார்கள்.

தனது முடிவை நிறைவேற்றி வதற்கு முன்பு தனது குழந்தை^{ஸ்ரீ} ஒருமுறை கண்குளிருப் பார்க்கவிரும்பி குழந்தையை உற்று நோக்கினார்கள். என்ன அதிசயம் குழந்தை தாயை கண் விழித்துப்பார்த்தது. அதுமட்டுமல்ல இயல் பான குழந்தைபோல அந்தக்குழந்தை தாய்ப்பாலைக் குடிக்கவும் ஆதங்கப் பட்டது. சற்று முன்பு காணப்பட்ட நிலைமைகளுக்கு மாறாக தனது கண் முன்னால் நடந்தேறிக்கொண்டிருக்கின்ற இவ்வித அற்புதங்களால் அந்தத்தாயின் உடல்புல்லரித்தது. உதடுகள் அவற்றை

அறியாமலே சந்திதியானது நாமங்களை உச்சரித்தன. அது மட்டுமல்ல கண்களில் ஆனந்தக்கண்ணீ சொரிய தானமட்டுமல்ல தனது சந்ததியே சந்திதியானுக்கு அடிமை என்று சந்திதியானுக்கு வாக்கும் கொடுத் தார்கள். நடந்தேறிய சம்பவத்தை மிருசு வில் கிராமமக்கள் அறிந்து சந்திதியானது புதுமைகளைப் போற்றி பத்திப்பரவச மடைந்தனர்.

சில தசாப்பதங்களுக்கு முன்பு இந்த புதுமை இடம்பெற்ற அந்தக்கால கட்டதில் தான் மிருசுவிலைச் சேர்ந்த நடராசாசுவாமிகளும் சந்திதிக்குவந்து மணியம் மடத்தினைப் பொறுப்பெடுத்து செயற்பட ஆரம்பித்தார்கள். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் திருமதி சின்னத்தங்கம் விநாசித்தம்பி அவர்கள் நடராசாச் சுவாமி களுக்கு உறுதுணையாக இருந்து ஷேண்டிய உதவிகளைச் செய்துள்ளார்கள். இன்றும் திருமதி சின்னத்தங்கம்த்தின் பிள்ளைகள் மணியம்மடத்துடன் இறுக்க மான தொடர்புகளைப் பேணிவருவதையும் காணமுடிகிறது.

திருமதி சின்னத்தங்கம் விநாசித் தம் பி அவர்கள் சந்திதியானுக்கு வாக்குக்கொடுத்ததுபோல தனது பிள்ளைகள் அனைத்தையும் சந்திதிக்கு கொண்டு சென்று சந்திதியானுக்கே விற்று வாங்கி யுள்ளார்கள். அந்த வகையில் சின்னத்தங்கத்தின் மகள் திருமதி சிவராசா மல்லிகா தேவி தாயின் வழியைப் பின்பற்றி சந்திதியான்மீது மிகுந்த ஈடுபாடுகொண்டு வாழ்ந்துவருகின்றார். இவரது வாழ்வில் சந்திதியான் நிகழ்த்துகின்ற அற்புதங்களை அடுத்த இதழில் அடியார்களுக்கு வழங்குகின்றோம்.

(தொடரும்...)

எமக்கு அழுதம் என்பது பசுவின் பால்

ஆண்மீக ஒளிபரப்பும் அருட்கை சீ. விநாசித்தம்பி ஜயா அவர்களின் சமாதிக் கோயில்

இந்துப் பண்பாட்டு மரபில் இந்தக் கடவுள்களுக்கு அடுத்த நிலையில் வணக்கத்திற்குரியவர்களாக இறையியலாளர்கள், பக்தர்கள், சித்தர்கள், நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள், ஆசாரியார்கள், அனுபுதிமான்கள், அருளாளர்கள் ஆகி யோர்கள் நன்கு போற்றப்பட்டு வருவதைக் காணலாம். இந்துப் பண்பாட்டுச் சிந்தனை மரபுகளை அன்றுதொட்டு இன்றுவரை பேணி வருபவர்களாக மேற்குறிப்பிட்டோர் விளங்குகின்றார்கள்.

இறந்த, சமாதியடைந்த அன்புக் குரியவர்களின் நினைவுகள் நீங்காமல் பேணும்பொருட்டு பல நிகழ்வுகள் நடை பெற்று வருகின்றன. அந்த வகையில் இறந்தவர் நினைவாக, ஆண்டு தோறும் சிரார்த்தம், பிரார்த்தனை என்பன செய்தல் ஒருவகை. சரம்கவி (கல்வெட்டு) நினைவு வெளியீடுகள் என்பன இன்னொரு வகை. மற்றொரு பரிமானமாக அமைவது அன்னாருக்கு சில நினைவுத்தான், சமாதி, நினைவாலயம் என்பன அமைத்தல். இவை போல் பல நடைமுறைகளை இனங்காணலாம். இந்த வகையில் ஒரு நினைவுச் சின்னமாக அமைவதே சமாதி ஆலயங்களாகும்.

“மரணம் என்பது உயிரின் அழிவல்ல, ஒரு நிலை மாற்றமே” ஆகவே உயிரின் நிலைபேறு காரணமாக மரணத்தின் பின்னரும் கூட உடலுடன் வாழ்ந்த காலத்தில் செய்தது போன்ற உபசாரங்களை செய்து தெய்வ நிலைக்கு உயர்த்தி வழிபடுவதற்கு ஏற்ற வகையில்

பிரார்த்தித்து வழிபாடு இயற்றுவதற்கு இந்துப் பண்பாட்டில் குறிப்பிடத்தக்க வழி முறைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. அந்த வகையில் அருட்கவி ஜயா அவர்கள் தனது மனனவியைச் சமாதி வைத்த இடத்தில் தன் உடலையும் சமாதி வைக்கவேண்டும் என்ற தீர்க்க தரிசனத் தால் முன்னமே சமாதி அமையும் நிலவறையை உருவாக்கியுள்ளார். அதுமட்டுமல்லாது,

“அவ் நில அறையில் சமாதி வைத்து ஆலயமாகக் கட்டாமல் மேடையாகக் கட்டி தான் பூசிக்கும் காசி விஸ் வலிங்கத்தை ஸ்தாபிக்கலாம். நான்கு தூண் போட்டு தகரத்தால் கூரை ஆக்கலாம். நான்கு பக்கமும் வெளியாக இருப்பது நன்று. அன்புக்குரிய அடியார்கள் அபிஷேகம் செய்து மலரிட்டு “ஓம் காசி விங்கேஸ்வராய நமக” என நாமம் உச்சரித்து பிரார்த்திக்கலாம். தனது அந்திம காலங்களில் முன்பு அச்சிட்டு வைத்திருக்கும் பிள்ளைத் தமிழ் அல்லது நாராயணன் அந்தாதி அல்லது கண்ணன் கீதை இவற்றில் ஒன்றை வெளியிடலாம். பால், வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், தேங்காய், அழுது இவற்றை நெய்வேத்தியமாக வைக்கலாம்” என்று தனது கைப்பட எழுதியும் சமாதி ஆலயப்படம் வரைந்தும் வைத்துள்ளார்.

ஜயா அவர்கள் கடந்த ஆண்டு (2005) கார்த்திகை மாத பூர்வ பக்க ஏகாதசி திதியிலும் ரேவதி நட்சத்திரத்திலும் சமாதி நிலையை அடைந்துள்ளார். அருட்ட

கவிஜயா அவர்களின் ஓராண்டு பூர்த்தி இவ்வாண்டு கார்த்திகை மாத பூர்வபக்க ஏகாதசி திதியில் ரேவதி நட்சத்திரத்தில் 01.12.2006 அன்று ஆகும்.

மகா சமாதியடைந்த அருட்கவி விநாசித்தம்பி ஜயா அவர்களை சிறு குழந்தை முதல் பெரியோர் வரை தெரியா தவர்கள் எவரும் இல்லை. அத்தோடு சைவ சமயத்தின் உன்னத காவலனாக வும் திகழ்ந்தார். அளவெட்டியில் நாராயணன் என்னும் விள்ளை தலத்தை நிறுவி நாராயணன் அருட்பார்வையுடன் அன்னை மனோன்மணியையும் வழிபட்டு அருள் செல்வத்தைப் பெற்றவர். இறைபக்தியில் திளைத்து நின்ற அருட்கவி ஜயா அவர்கள் தாம் பெற்ற இறையின்பத்தை மக்களும் அனுபவிக்கச் செய்தார். திக்கற்றவர் களுக்கு புகலிடமாகவும், பல்வேறு துன் பங்களில் உழன்று திரியும் அடியார்கள் தம்மை நாடிவரும்போது திருநீற்றின் மூலம் அவர்களின் நோய், பிணி போன்ற துன்பங்களை குணப்படுத்தியவர். அத்துடன் இவர் பஸ்துறை சார்ந்த அறிஞருமாவார். நாவில் அன்னை மனோன்மணி அம்பாள் நின்று அருள் ஆட்சி செய்கின்றமையால் நினைத்த மாத்திரத்தே கவிகளை இயற்றும் திற்மையை ஜயா அவர்கள் பெற்றிருந்தார்.

அருட்கவி ஜயா அவர்கள் நமது நாட்டுத் திருத்தலங்கள் மீதெல்லாம் பாமாலை புனைந்தவர். கதாப்பிரசங்கங்களின் மூலம் நமது சைவ நெறியை மக்கள் மனதில் வேருண்டாக செய்தவர்.

“என்ன தவம் செய்தேன் - சிவனே

நான் மறந்தாலும் நீ மறவாமல்

நாடி வந்தருள் செய்யும் நாயகனே

நன்மைகள் தீமைகள் அறியேன் எனக்கு

தமது வாழ்வின் பயன் மற்றவர்களுக்கு பயன்பட வாழ்ந்து தொண்டு செய்வது என வாழ்ந்தவர். திருவருஞ்குப் பாத்திர மான் அருட்கவிஜயா அவர்கள் தனது தந்தையிடமிருந்து பரம்பரை வைத்தியத் தையும் கற்றுக்கொண்டவர். நுண்கலை, சித்தவைத்தியம் பற்றிய அறிவையும் அனுபவத்தையும், பெற்றிருந்தார். யாழ் பல்கலைக்கழக பேரவை உறுப்பினராக இருந்த சமயத்தில் நுண்கலை, சித்த வைத்தியம் பற்றிய அறிவை பல்கலைக்கழகத்திற்கு கிடைக்கச் செய்தார். இவரது சமய சமூக பணிகளைக் கொரவிக்கும் வகையில் அவருக்குப் பல பட்டங்கள், விருதுகள் வழங்கி பலர் பாராட்டியுள்ளனர்.

அருட்கவி மீது கொண்ட குருபக்தியின் நிமித்தம் ஜயா அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு, தெய்வீக அருட்பேற்றினால் அவரால் வெளியிட்ட நூல்கள் யாவற்றையும் தொகுத்து யாழ் பல்கலைக்கழகத்திற்கு யான் சமர்ப்பித்ததன் பயணாக யாழ் பல்கலைக்கழகம் 06.10.2001 அன்று முதுகலைமாணி பட்டம் வழங்கி கொரவித்தது. தனது பின்னைய வாழ்க்கையில் சிவன் சீவனேன் தவநெறி யில் வாழ்ந்தார்.

அருட்கவி ஜயா அவர்கள் பாடிய அருளொளி கீர்த்தனைகள் வரிசையில் “என்ன தவம் செய்தேன்” என்ற தலைப்பில் தில்லையில் ஆடும் அம்பலவாணர் மீது பாடிய கீர்த்தனையில்,

நோயாளிக்கு உறவு மருத்துவன்.

ஞானோபதேசம் புரிந்திடுவேனே
ஊன்மலிபாவும் தீர்த்திடுவாயென
உள்ளாம் ஜம்புலன் ஒடுங்கி வந்தேன்”

என ஆழந்த ஆண்மீக ஈடுப்பு அனுபவத்தை வெளிக்காட்டியதை உணர முடிகின்றது. அது மட்டுமல்லாது தனது குரு அருட்பார்வையால் என்னையும் ஓர் மனிதரில் ரத்தினமாக வளர ஆட்கொண்டு, வழிநடத்தி, சுரவனை அருள்மிகு ஸ்ரீவரதகாளி அம்பாளின் அருட்பார்வையை என் மீது ஆற்றுப்படுத்திய எனது குருவின் பாதம் “ஓம் காசி லிங்கேஷ்வராய நமக” என பிரார்த்தித்து பணிகின்றேன்.

“நாராயண என்று நாவிலெழுதிக் கொண்டேன்
பாரானும் வாழ்விலே பயணில்லை என்று கண்டேன்
தீராத வினைதீர்த்துச் சேவடி தாராயோ
பேரான அருளொளி வண்ணணே வாராயோ”

என வேண்டியதற்கேற்ப ஸ்ரீநாகவரத் நாராயணன் தங்கை மனோன்மணி அம்பாளின் பாதார விந்தங்களில் இருந்து ஆத்ம ஒளி ஈடுப்பு இருந்து சமயத்தில் தனிச் சிறப்புடையது. சிவவேடம் பூண்ட சிவன்தியாரை சிவனாகவே தொழுவேண்டும் என்பதை சிவஞானபோதம்,

“மாலற நேயம் மலிந்தவர் வேடமும்
ஆலயம் தானும் அரனெனத் தொழுமே” எனக் கூறுகின்றது.

“சிவன் அவன் என் சிந்தையில் நின்றதனால்
அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கி
..... ஜயா என ஓங்கி
ஆழந்தகன்ற - நுண்ணியனாம்.”

எனது மாண்சீக குருவாகிய அருட்கவி ஜயா அவர்கள் அளவெட்டி ஸ்ரீ நாகவரத் நாராயண தேவஸ்தானத்தருகே உள்ள சமாதியில் “காசி லிங்கேஸ்வரர்” ஆக இருந்து தாய்ப் பசுவை இழந்த கன்று போல் தவிக்கும் ஆயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு ஆண்மீக அருள் சுரப்பா என்பதில் ஜயமில்லை. ஜயா அவர்கள் சமாதிக் கோயிலில் இருந்து ஆண்மீக அருள் ஒளி பரப்பிப் பிரகாசித்து இவ்வுலக மக்களை வாழ்விப்பதாக.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

குருவின் அன்புத் தொண்டன்
லயன்.ஜ.கோ. சந்திரசேகரம் J.P
பிரதிப் பிரதம ஒழுக்காற்று அதிகாரி
(Deputy Chief Marshal)
யாழ் பல்கலைக்கழகம்.

“இற அமர இருந்து வழிபடு”

திரு கே.எஸ் சிவஞானராஜா அவர்கள்

அரிசிக்கு ஒருபுறம், மாவுக்கு ஒருபுறம்,

அலையாத கடைகளில்லை!

ஆருக்குத் தெரியுமிப் பட்டினி வருமென்று

அதீதமாய்க் கலங்கிவிட்டோம்!

கரிசனை கூடவே இங்கு தட்டுப்பாடு,

கடைகளில் தவமிருந்தோம்!

கண்டபடி விலையேற்றிக் கேட்டபொருள் கிடைத்திடும்

கலவியை எங்கு பெற்றார்?

சிரிப்பதா அழுவதா சிந்திக்க யாருளார்?

சொல்லுசந்திதி முருகா!

சீவிக்க லட்சமாய் பணமோடு இருந்தவர்

சேர்ந்திட, நாம் கலங்கினோம்!

பரிதாப மோடுனை பாடிய என்ஷாய்க்குப்

பதினாறாயிரம் அனுப்பினாய்,

பாலயோக முருக காசோலை வந்தது

பசியாறப் பொருள் கிடைத்தது!

பச்சைநிறத் தாளினது பக்குவமும் போயிற்று

பாவித்தால் மிச்சமில்லை,

பத்தாயிரம் மூட்டை தரவா என்கிறார்

பசியின் விலை தலா இருநாறு!

இச்செகம் ஒருபோதும் திருந்த இடமில்லையோ?

இப்போ மூவாயிரம்! என்கிறார்!

இனியாவது இந்து தர்மத்தைப் போற்றிட

இலாபத்தைக் கொஞ்சமாய் வைமின்!

உச்சவிலையில் ஏழை யாரிடம் ஏந்துவான்?

உயிரோடிருக்க யார் துணை?

உறவினர் என்று திரு முருகன் இரங்கிட்ட

ஆறுமுக இல்லம் கண்டேன்

அச்சமில்லையினி ஆன்மீகம் தழைத்திட

ஆறுஅமர இருந்து வழிபடு,

அவரவர் வேண்டு வதை அவரவர் பெற்றிட

அவனிக்கு ஆறுதல் வேண்டும்.

மனிதர் இழிவடைவது தீம் ஒழுக்கத்தால்:

மார்க்டுமியாது வெற்றந்த நிகழ்வுகள்

01-12-2006 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

செற்பிப்பாற்றிவு:~ சமூகத்தை நெறப்படுத்தும் சமயம்

வழங்குபவர்:~ சொல்வேந்தன் யோன். சுகந்தன்

08-12-2006 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

செற்பிப்பாற்றிவு:~ மதம் போற்றிய மாதர்கள்

வழங்குபவர்:~ ஈவர்ப்பலவர், சித்தாந்த பன்றிதார் சி. நவாந்தனம்
(கீழ்க்காணவே நவம்)

15-12-2006 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

செற்பிப்பாற்றிவு:~ பெரியபுராணம் (தொடர்)

வழங்குபவர்:~ அ. குமாரவேல் (சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்)
(யாழ் கல்லூரி வட்டுக்கோட்டை)

22-12-2006 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

விடயம்:~ முருகநாம பஜனை

வழங்குபவர்கள்:~ ருகுன் அடியார்கள்

29-12-2006 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

நூற்றெட்டு 108ஆவது ரோ வெளியீடு

மார்க்ட் 2006

வெளியீட்டுரை:~ ச. தேவதாஸன் J.P

மதப்பீட்டுரை:~ ஆறுமுகம் ஸ்ரீஸ்கந்தமுர்த்தி
(அதிபர் கோப்பாய் ஆசிரியபயிற்சிக் கல்லூரி)

வருடந்த திருவாசகவிழா இடம்பெறும்.

செஸ்வஸ் சந்திர் ஆஸய வருடாந்த நிகழ்வுகள்

2006

ஏப்ரல்

- 01.04.2006 பங்குனி 18 சனி கார்த்திகை விரதம் விழேட உற்சவம்
- 11.04.2006 பங்குனி 28 செஸ்வஸய் பங்குனி உத்தரம் வைவாப் பெருமான் கும்பாரிசூக் தினம்
- 14.04.2006 சித்திரை 1 வெள்ளி மங்கள் இந்துப் பூதவருடப் பீரப்பு மாலை விழேட உற்சவம்
- 29.04.2006 சித்திரை 16 சனி கார்த்திகை விரதம் விழேட உற்சவம்

மே

- 12.05.2006 சித்திரை 29 வெள்ளி சித்திரை பூரணை விரதம்
- 26.05.2006 வைகாசி 12 வெள்ளி கார்த்திகை விரதம் விழேட உற்சவம்

ஜூன்

- 09.06.2006 வைகாசி 26 வெள்ளி வைகாசி விசாகம் விழேட உற்சவம்
- 22.06.2006 ஆணி 8 வியாழன் கார்த்திகை விரதம் மாலை சமனி விழேட உற்சவம்

ஜூலை

- 02.07.2006 ஆணி 18 நூயிறு அந்தி உத்தரம் பகல் விழேட உற்சவம்
- 03.07.2006 ஆணி 19 திங்கள் தீர்த்தமிஞ்சுப்பு
- 10.07.2006 ஆணி 26 திங்கள் வருடாந்த குரிச்சிப் பொங்கல்
- 16.07.2006 ஆணி 32 நூயிறு சின்ன ஆண்டியப்பர் புஜை
- 20.07.2006 ஆடி 4 வியாழன் கார்த்திகை விரதம், விழேட உற்சவம்
- 24.07.2006 ஆடி 8 திங்கள் ஆடி அமாவாசை விரதம்
- 25.07.2006 ஆடி 9 செஸ்வஸய் கத்திகாம் கொடி.
- 28.07.2006 ஆடி 12 வெள்ளி ஆடிப்பூரம்

ஆகஸ்ட்

- 09.08.2006 ஆடி 24 புதன் கத்திகாமத் தீர்த்தம் இரவு விழேட உற்சவம்
- 16.08.2006 ஆடி 31 புதன் கார்த்திகை விரதம் விழேட உற்சவம்
- 23.08.2006 ஆவணி 7 புதன் அலய மகோந்சவ ஆரம்பம் இரவு சிகாடயேற்றம்
- 27.08.2006 ஆவணி 11 நூயிறு மாலை தீருவிழா ஆரம்பம்

செப்ரியம்பர்

- 01.09.2006 ஆவணி 16 வெள்ளி பூங்காவனம்
- 02.09.2006 ஆவணி 17 சனி கைலாசவாகன உற்சவம்
- 05.09.2006 ஆவணி 20 செஸ்வஸய் சப்பறம்
- 06.09.2006 ஆவணி 21 புதன் காலை தேர்
- 7.09.2006 ஆவணி 22 வியாழன் காலை தீர்த்தம் மாலை மெளாத்திருவிழா
- 12.09.2006 ஆவணி 27 செஸ்வஸய் கார்த்திகை விரதம் விழேட உற்சவம்
- 23.09.2006 புரட்டாதி 7 சனி நவராத்திரி விரத ஆரம்பம்
- 29.09.2006 புரட்டாதி 13 வெள்ளி சரஸ்வதிபூஜை ஆரம்பம்

ஐக்டோபர்

- 02.10.2006 புரட்டாதி 16 திங்கள் விஜயதசமி
- 10.10.2006 புரட்டாதி 24 செஸ்வஸய் கார்த்திகை விரதம் விழேட உற்சவம்
- 21.10.2006 ஜூப்ஸி 04 சனி தீபாவளி
- 22.10.2006 ஜூப்ஸி 05 நூயிறு கந்த ஷஷ்டி விரதம் ஆரம்பம்
- 22.10.2006 ஜூப்ஸி 10 வெள்ளி கந்த ஷஷ்டி விரதம் — மாலை கூரசம்ஹாரம்
- 28.10.2006 ஜூப்ஸி 11 சனி பாரணை இரவு தெய்வானை அம்பாள் தீருக்கல்யாணம்

நவம்பர்

- 06.11.2006 ஜூப்ஸி 20 திங்கள் கார்த்திகை விரதம் விழேட உற்சவம்

டிசம்பர்

- 03.12.2006 கார்த்திகை 17 நூயிறு தீருக்கர்த்திகை விரதம் நுமராலய தீயம் இரவு விழேட உற்சவம்
- 05.12.2006 கார்த்திகை 19 செஸ்வஸய் விநாயகர் விரத ஆரம்பம்
- 10.12.2006 மார்க்கி 10 உதயம் திருவெம்பாவை புஜாரம்பம் விநாயகர் ஷஷ்டி விரதம்
- 31.12.2006 மார்க்கி 16 நூயிறு கார்த்திகை விரதம் மாலை 9.00 மணி விழேட உற்சவம்

**சப மங்களம்
நன்றி**